SVOBODA
Founded in 1893 in Jersey City, NJ
Published by the Ukrainian National Association

www.svoboda-news.com

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Рік 119, ЧИСЛО 1, П'ЯТНИЦЯ, 6 СІЧНЯ 2012 РОКУ 1893 Vol. 119, No. 1, FRIDAY, JANUARY 6, 2012 $1.00

Пам'ятаймо про Україну!

Вітаємо читачів „Свободи" з Новим, 2012 роком!

10 подій, які вразили Україну

29 грудня 2011 року політичний оглядач УНІАН Маша Міщенко підготувала огляд, який з невеликими скороченнями вміщено нижче.

1 Вирок Юлії Тимошенко

Ця подія оголила страшні виразки української судової системи. Журналісти, які по 15 годин працювали на судовому процесі над Ю. Тимошенко, спостерігаючи етичний, інтелектуальний і професійний рівень звинувачення і суддів, з особливою гостротою відчули, наскільки легко формується репресивна державна машина, і наскільки незахищені перед нею і політичні в'язні, і прості люди.

2 Зрив евроінтеґрації

Українці, які розділяють европейські цінності, розраховували на диво, адже економічна частина Договору про асоціяцію з Европою була готова, а незалежні аналітики підкреслювали, що ніколи двері в европейське співтовариство не були відкриті для України так широко. Але посли европейських держав недарма разом з журналістами просиджували на процесі над Ю. Тимошенко. Провідники західніх держав пояснювали українському керівництву, що до Европи не можна йти частинами, спочатку економічно, а потім політично. Головний стандарт – демократія. Керівництво України їх не послухало. Чи зачинилися двері в Европейський союз? Ніхто не скаже точно.

3 Ліквідація пільг і бунт біля парляменту

2011 рік став роком боротьби влади з соціяльними пільгами. Реформи пільг проходили на тлі зростаючої розкоші життя перших осіб держави.

Урізання пільг проходило в декілька етапів, з застосуванням різних законопроєктів та інстанцій, останньою з яких став давно безвідмовний Конституційний суд, який дозволив своїм рішенням фактично розподіляти пільги в ручному режимі. Статтю Конституції, згідно з якою джерелом влади в країні є народ, теж можна було переглянути.

Але 2011 рік став роком, коли після одного з головних народніх протестів 20 вересня народні обранці з числа тих, які до крови билися з опозицією за ратифікацію Харківських угод, відвойовуючи російській фльоті право ще 25 років перебувати в Севастополі, дуже злякалися людей під парляментом.

Ліквідація пільг послужила серйозним імпульсом для зростання і кристалізації протестних рухів і їх здатности виступати не лише за вузько профільні „свої" пільги, а за людські права в принципі.

4 Вибухи в Макіївці

2011 року громадяни дізналися, що в мирній, доброзичливій країні можливі терористичні акти. 20 січня в Макіївці прогриміли вибухи. „Терористи", за версією Служби безпеки України, вимагали від макіївських властей 4 млн. евро. Телебачення показало авта, що вирушали на місця, куди мали приїхати терористи.

(Закінчення на стор. 3)

Ю. Тимошенко перевезли до виправної колонії

Прихильники Юлії Тимошенко зустріли Новий рік біля виправної колонії у Харкові. *Фото: УНІАН*

КИЇВ. – 30 грудня 2011 року Юлію Тимошенко перевезли з слідчого ізолятора у Лук'янівській в'язниці до Качанівської жіночої виправно-виховної колонії ч. 54.

Ця установа була заснована 1927 року на території колишньої садиби поміщика Качанова як філія харківського Будинку примусових робіт. В маєтку були розміщені майстерні з ремонту взуття, кузня з виготовленню сільськогосподарських знарядь праці. Останнім часом в колонії збудовано швейну фабрику.

Тепер Качанівська виправна колонія – це кримінально-виконавча установа для ув'язнення жінок, вперше засуджених до позбавлення волі на певні терміни, а також до довічного позбавлення волі.

30 грудня в'язниця була закрита для побачень з ув'язненими. Начальник колонії Іван Первушкін повідомив, що Ю. Тимошенко розміщена в камері, яка має площу 31 квадратний метр, санітарний вузол з душовою кабінкою. Камера розрахована на сім осіб, але зараз у ній, крім Ю. Тимошенко, перебуває тільки одна жінка.

У камері ведеться постійне відеоспосте-

(Закінчення на стор. 6)

У Качанівській жіночій виправно-виховній колонії ч. 54. *Фото: УНІАН*

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Ю. Тимошенко зустріла Новий рік у Харкові

ХАРКІВ. — У новорічну ніч активісти харківського відділення партії „Батьківщина" зібралися біля 54-ої Качанівської жіночої колонії, де утримують Юлію Тимошенко, на знак солідарности з своїм провідником. Вони прикрасили ялинку перед колонією, повісили транспарант „Негідні владні рішення приймає влада негідників", опівночі заспівали гимн України. 31 грудня 2011 року депутатам вдалося передати Ю. Тимошенко невеличкий пакуночок до Нового року, але без ялинки і новорічних прикрас, повідомив член фракції „Бльок Юлії Тимошенко-„Батьківщина" Володимир Філенко. У побаченні з Ю. Тимошенко йому відмовили. Її однопартійці упевнені, що таке раптове перевезення засудженої відбулося на знак помсти проти відкритого листа, який вона написала на адресу Віктора Януковича, назвавши його „ Лист диктаторові". *(Бі-Бі-Сі)*

Україна розпочала головування в Центральноевропейській Ініціятиві

КИЇВ. — 1 січня Україна розпочала головування в Центральноевропейській Ініціятиві на зміну Сербії, яка головувала у 2011 році. Раніше міністер закордонних справ України Костянтин Грищенко у розмові з Генеральним секретарем Центральноевропейської Ініціятиви, Послом Ґерґардом Фанцельтером наголосив на важливості участи України в діяльності Ініціятиви, з огляду на її стратегічний евроінтеґраційний курс. Центральноевропейська Ініціятива є реґіональним об'єднанням країн Центральної і Східньої Европи, діяльність якого має на меті налагодження багатосторонньої співпраці в політичній, соціяльно-економічній, науковій і культурній сферах і сприяння на цій основі зміцненню стабільности і безпеки в реґіоні. До його складу входять 18 країн, дев'ять з яких уже є членами Евросоюзу. *(„День")*

У Києві, Львові і Одесі вшанували С. Бандеру

КИЇВ. — У центрі Києва 1 січня ввечері пройшла смолоскипна хода з нагоди 103-ої річниці від дня народження провідника Організації Українських Націоналістів Степана Бандери. Учасники акції колоною почали ходу від пам'ятника Тарасові Шевченкові, потім пройшли по вулиці Володимирській, бульварі Шевченка, через Бесарабську площу, по Хрещатику до Майдану Незалежности. Вони тримали прапори Всеукраїнського об'єднання „Свобода" і ОУН, прапори України і написи „Бандера прийде – порядок наведе!", „ОУН-УПА – державне визнання!". На чолі колони несли портрет С. Бандери. Люди скандували „Слава Бандері!". Проходячи повз пам'ятник Ленінові біля Бесарабської площі, націоналісти скандували „Геть Леніна з Києва!". На Майдані Незалежности учасники акції провели віче. Близько 1,000 людей зібралися у Львові на віче, присвячене дню народження С. Бандери. Віче відбулося біля пам'ятника С. Бандері, в присутності керівництва обласної та міської рад. В Одесі близько 100 осіб 1 січня відзначили день народження С. Бандери. Вони пройшли Потьомкінськими сходами до пам'ятника Дюкові де Рішельє, де провели невелике віче. 29 грудня Одеський окружний адміністраційний суд заборонив проводити масові акції в центрі міста, присвячені річниці від дня народження С. Бандери. *(„Українська правда")*

К. Грищенко назвав „Південний потік" політпроєктом

КИЇВ. — Міністер закордонних справ України Костянтин Грищенко написав 29 грудня 2011 року у своєму мікроблозі в соцмережі „Twitter": „Південний потік – політичний, а не економічний проєкт. Українська газотранспортна система залишається найефективнішим шляхом постачання газу до Европи". 28 грудня Туреччина дала згоду на будівництво газопроводу „Південний потік" в її водах. Початок будівництва призначили на 2013 рік. Проєктом „Південний потік" передбачено прокласти газопровід через акваторію Чорного моря з Росії до країн Південної й Центральної Европи. На повну потужність він зможе запрацювати 2018 року. Орієнтовна вартість проєкту становить понад 12 млрд. евро. *(„Укрінформ")*

Данія змінила Польщу на чолі Ради ЕС

КИЇВ. — 1 січня Данія почала головувати в Европейському союзі (ЕС). Копенгаґен головуватиме в ЕС після Варшави шість місяців – до 1 липня. Під час головування Польщі, яку традиційно називають найбільш дружньою до України країною в ЕС, очікувалося підписання Угоди про асоціяцію України та ЕС, однак, через арешт провідників опозиції, зокрема Юлії Тимошенко, Евросоюз переніс підписання документу. Президент України Віктор Янукович висловив надію, що головування Данії в Раді ЕС у тісній взаємодії з інститутами ЕС та іншими державами-членами сприятиме подальшому розвиткові співпраці між Україною та Евросоюзом. Як йдеться у вітанні глави держави прем'єр-міністрові Королівства Данія Геле Торнінґ-Шмідт, першочерговими завданнями такої співпраці на найближчу перспективу є укладання Угоди про асоціяцію та досягнення проґресу в здійсненні Пляну дій щодо лібералізації візового режиму. З нагоди початку головування Королівства Данія в Раді ЕС В. Янукович побажав країні успіхів у здійсненні визначених цілей і пріоритетів головування. Президент також підтвердив готовність до відкритого та плідного діялогу з усіх актуальних питань інтеґрації України до ЕС, а також до двосторонних українсько-датських взаємин. Крім того, він запросив прем'єр-міністра Данії відвідати Україну з візитою у зручний час. Як повідомлялося, в жовтні 2011 року міністер закордонних справ головуючої в ЕС Польщі Радослав Сікорський заявив, що Президент Україні В. Янукович намагається торгуватися з Европою, яка вимагає перегляду вироку Юлії Тимошенко. *(„Кореспондент")*

В. Пшонку просять перевірити, як „закопували" гроші у музей Шевченка

КИЇВ. — Віце-речник Верховної Ради Микола Томенко просить Генерального прокурора Віктора Пшонку перевірити ефективність використання бюджетних фондів при реконструкції музею Тараса Шевченка в Каневі в період 2010-2011 років. Про це йдеться у зверненні М. Томенка до Генеральної прокуратури України, повідомляє його пресслужба. За словами М. Томенка, історія з реконструкцією оновленого будинку-музею Т. Шевченка в Шевченківському національному заповіднику дає підстави говорити про те, що, „якщо у свій час Тарас Шевченко мріяв збудувати собі справжню українську хату на батьківщині і навіть намалював її плян, то в Каневі для нього збудували швидше бізнес-офіс". Він зазначив, що реконструкція музею відбувалася в авральному режимі без дотримання елементарних будівельних чи мистецьких норм та стандартів. Це, за словами М. Томенка, призвело до того, що уже сьогодні є неґативні наслідки. „Так, сама місцева влада інформує про виниклі проблеми з мармуровим покриттям. За оцінками фахівців та експертів в приміщенні музею повністю відсутня гідроізоляція будівлі", – зазначив він. „Якщо взяти до уваги, що з моменту урочистого відкриття музею пройшло трохи більше року, дані факти наводять на думку про можливе нецільове та неефективне використання фондів, виділених на реконструкцію музею та допущені у зв'язку з цим зловживання на заключній стадії робіт", – додав віце-речник. *(„Українська правда")*

Польща пропонує українцям експериментальні „шоп-візи"

ЛЬВІВ. — Відтепер у Генеральному консульстві Польщі у Львові можна буде отримати шенґенські візи для закупівельного туризму. Першу таку візу видаватимуть лише на сім днів, другу – на термін до року. Генеральний консул Польщі у Львові Ярослав Дрозд 29 грудня розповів, що так звані „шоп-візи" коштуватимуть, як і звичайні, 35 евро. Їх зможуть отримати виключно мешканці Львівської, Івано-Франківської, Тернопільської, Закарпатської та Чернівецької областей. Прохачі таких віз не змушені подавати довідки про доходи, офіційно завірені запрошення від юридичних чи фізичних осіб, підтверджувати зарезервоване місце в готелі тощо. Згідно з запровадженими правилами, для отримання другої „шоп-візи" прохач повинен надати іменний товарний чек, який підтверджуватиме, що під час першої візити до Польщі він справді щось купував. Сума купленого товару не обмежується. Польський консул наголосив на експериментальному характері такого заходу. „Ми хочемо, щоб експеримент пройшов вдало і допоміг людям, щоб він став одним з елементів активізації та лібералізації візового руху", – зазначив Я. Дрозд. Він також повідомив, що в рамках підготування до Евро-2012 відбуватиметься інтенсивна модернізація існуючих транскордонних переходів, щоб збільшити їхню пропускну спроможність. *(„Німецька хвиля")*

Острозька академія обрала ректора

ОСТРОГ. — В Національному університеті „Острозька академія" 29 грудня відбулися, згідно з встановленим порядком, вибори ректора університету. У конференції трудового колективу взяли участь 130 делеґатів – представників від професорсько-викладацького складу, студентства, адміністративно-господарської частини та адміністративно-обслуговуючого персоналу. Після засідання лічильної комісії було оголошено висліди голосування. Ректором університету знову обрано Ігоря Пасічника. Процедура відбулася згідно з чинним законодавством України. *(„День")*

Україна домагається від Евросоюзу прав для автоперевізників

КИЇВ. — Україна в рамках підготування угоди про зону вільної торгівлі з Евросоюзом (ЕС) продовжує обговорювати питання про вихід українських автоперевізників на ринки країн ЕС. Про це 29 грудня повідомив перший заступник міністра економічного розвитку і торгівлі Вадим Копилов. „Ми боремося за те, щоб наші перевізники мали нормальні права на території Евросоюзу", – сказав він. Як відомо, Україна і ЕС з 2008 року ведуть переговори про створення зони вільної торгівлі, яка має стати складовою частиною Угоди про асоціяцію України з ЕС. *(„Українська правда")*

Українці найбільше довіряють Церкві та пресі

КИЇВ. — Серед соціяльних інститутів найбільшою довірою громадян України користуються Церква (тією чи іншою мірою їй довіряють 68.9 відс. опитаних) та засоби масової інформації (66.3 відс.). Найменше довіряють політичним партіям (18.5 відс.) і комерційним банкам (16.4 відс.). Про це свідчать дані опитування громадської думки про підсумки 2011 року, оприлюдненого 27 грудня на сторінці Центру Разумкова. Відповідаючи на запитання „Як, на вашу думку, краще описати реакцію в суспільстві на нинішню ситуацію?", найчастіше опитувані обирають відповідь „політичні провідники нас обманули" (39.3 відс.). Частка тих, хто вважає, що в разі значного погіршення умов життя потрібно вийти на вулицю з протестом (52 відс.) у грудні 2011 року була помітно більшою, ніж частка тих, хто дотримується точки зору, що краще терпіти матеріяльні труднощі заради збереження в країні порядку (23.3 відс.). Дослідження проводилося з 9 по 16 грудня 2011 року. Було опитано 2,008 осіб віком від 18 років у всіх областях України, Києві та Автономній республіці Крим. *(„Укрінформ")*

Президент СКУ Євген Чолій відвідав Бразилію і Арґентину

Під час зустрічі в Буенос-Айресі (зліва): Маурісіо Макрі, Юрій Данилишин та Євген Чолій.

Євген Чолій (четвертий зліва) серед учасників VIII Конґресу Українсько-Бразилійської Центральної Репрезентації.

КУРИТИБА, Бразилія. – 25-27 листопада 2011 року з метою участи в VIII Конґресі Українсько-Бразилійської Центральної Репрезентації (УБЦР) президент Світового Конґресу Українців (СКУ) Євген Чолій здружиною Анною здійснив подорож до Куритиби.

25 листопада він мав зустріч з головою УБЦР Віторіо Соторюком, а 26-27 листопада узяв участь у VIII Конґресі УБЦР. Є. Чолій привітав 600-тисячну українську спільноту з 120-літтям поселення українців на землях Бразилії та висловив признання за їх велику віддану працю у збереженні своєї духовности та національної самобутности.

Президент СКУ також побував на Панахиді за жертвами Голодомору в Україні, яку відслужив Владика Володимир (Ковбич), узяв участь у Службі Божій в Церкві Різдва Матері Божої, відвідав Дім Українсько-бразилійського товариства, в якому розміщується Український музей, газета „Хлібороб", переглянув фільм місцевого режисера Гуто Пашка „Іван – назад у минуле" про візиту Івана Бойка з Бразилії до України.

БУЕНОС-Айрес. – 28 листопада-5 грудня 2011 року президент Світового Конґресу Українців (СКУ) Євген Чолій здійснив на запрошення Українського культурного товариства „Просвіта" в Арґентині візиту до Буенос-Айресу разом з дружиною Анною. Його супроводжував голова Головної ради Української Центральної Репрезентації (УЦР) у Арґентині, заступник голови Українського культурного товариства „Просвіта" Юрій Данилишин.

29 листопада, у рамках вшанування жертв Голодомору, Є. Чолій розповів про геноцид українського народу у 1932-1933 роках у телепрограмі „Vis-a-Vis". Посадникові міста Маурісіо Макрі він передав документальний фільм „Окрадена земля" канадського режисера Юрія Лугового та подякував за сприяння публікації еспанською мовою книги „Голодомор – геноцид українського народу 1932-1933".

30 листопада відбулась зустріч Є. Чолія з Послом України в Арґентині, у ході якої Є. Чолій відзначив позитиви введення безвізового режиму між Арґентиною і Україною. Цього ж дня Є. Чолій схилив голову перед пам'ятником Тарасові Шевченкові та біля меморіяльної таблиці в пам'ять жертв Голодомору на Катедральному соборі Буенос-Айреса.

Знайомство з українським громадським життям Є. Чолій продовжив у Культурному центрі Українського товариства „Відродження" та Організації українок „Відродження", де зустрівся з головами цих організацій – Іваном Реґеєм та Галиною Дрібницею.

1 грудня в Українській катедрі Пресвятої Покрови Є. Чолій мав зустріч з Апостольським адміністратором єпархії Покрови Пресвятої Богородиці Владикою Даниїлом (Козлинським). З станом молодіжного життя Є. Чолій ознайомився під час відвідин Української скавтської організації Пласт.

2 грудня Є. Чолій ознайомився з діяльністю Капелі бандуристів ім. Тараса Шевченка під керівництвом Олеся Берегового та Ансамблю народних танців „Просвіта" під проводом Сергія Яремка та Ірини Березовської.

4 грудня президент СКУ на Площі героїв взяв участь у покладенні вінків в пам'ять про українських героїв і жертви Голодомору, де виголосив промову.

Світовий Конґрес Українців

10 подій...

(Закінчення зі стор. 1)

На причетність до вибухів перевірили 7,000 осіб. Але терористи більше грошей не вимагали, вибухів не організовували. Винуватців вибухів спіймали.

Серед журналістів поширилася думка, що вибухи в Макіївці влаштувала влада з політтехнологічною метою, щоб відвернути увагу від соціяльних проблем.

Колись у Росії будинки вибухали і народ навколо Володимира Путіна об'єднувався. Залишається сподіватися, що подібні сценарії не приживуться в українських спецслужбах.

5 Висадження пам'ятника

1 січня 2011 року в Запоріжжі підірвали встановлений комуністами пам'ятник Йосифові Сталінові. Ідея спорудження пам'ятника диктаторові викликала безліч протестів. Але пам'ятник встановили.

Коли пам'ятникові відрізали голову, а потім підірвали, почався рух з відпилюванню голів „вождям світового пролетаріяту". Учасники цих подій переконані, що дозволяти політичній партії, що фінансується чужою державою, встановлювати пам'ятники диктаторам – це рівносильно тому, щоб розбазарювати символічний капітал України.

6 Справа проти Леоніда Кучми

Генеральна прокуратура України в березні 2011 року порушила кримінальну справу відносно Леоніда Кучми, якого звинувачували в перевищенні влади і службових повноважень, які привели згодом до вбивства Георгія Ґонґадзе. Л. Кучмі обрали запобіжний захід у вигляді підписки про невиїзд.

Паралельно за клопотанням Л. Кучми було відновлено справу проти майора Миколи Мельниченка, зусиллями якого світ дізнався про зміст розмов у президентському кабінеті. У кінці квітня Генпрокуратура завершила розслідування справи Л. Кучми.

В грудні Печерський суд Києва прийняв рішення, що справу проти Л. Кучми порушили безпідставно. Чим диктуються періодичні закриття-відкриття справи? Пошуками істини чи відсутністю політичного рішення, що робити з справою проти Л. Кучми?

7 Суд над Романом Ландіком

Судовий процес над сином народного депутата Володимира Ландіка Романом став одним з найрезонансніших скандалів 2011 року. Можливо, влада на тлі процесів над опозицією вирішила підкинути суспільству процес над своїм, помітним реґіоналом. Але не виключено, що факт жорстокого побиття дівчини став настільки обурливим, а втеча до Росії Р. Ландіка настільки ганебною, що справі вирішили дати розголос.

Численні незграбні спроби родини вигородити Р. Ландіка надихнули телебачення на мініятюри під назвою „Рома Ландік не винен". У цій мініятюрі невинність Р. Ландіка підтверджує його двотижневий син.

8 Провокації у Львові

9 травня 2011 року представники проросійських рухів України, що фінансуються московськими спецслужбами, вирішили приїхати до Львова і покласти квіти до меморіялу загиблих воїнів і провести віче. Подія широко анонсувалася на всіх телеканалах, щоб і помірні патріоти, й націоналісти знали: до Львова їдуть не дуже доброзичливо налаштовані люди. Раніше вони ніколи не приїжджали в це місто, враховуючи, що остання антирадянська криївка там трималася до 1970-их років.

Політична партія „Свобода" обурилася і зустріла „героїв" з Одеси й Криму неприязно. Автобус з радянськими паломниками того дня в Львові злегка похитали на хвилях народного гніву.

В результаті 22 червня, коли чергова група кримсько-одеських „патріотів" приїхала повторити „свято", то її просто з двірця перепровадили додому.

9 Танці на Майдані

Танцювальне дійство, що проводилося за участи 12 міст на Майдані Незалежности, починаючи з березня, стало маштабною і дорого оплаченою спробою застосувати технологію забуття стосовно Помаранчевої революції і відвернення увагу громадськости від соціяльних проблем.

„Уявіть собі, що люди раптом кинули всі свої невідкладні справи й турботи, геть забули проблеми й негоди, вирвалися з павутини сірих буднів і пустилися в танок! Усі разом!" – це фраза з офіційного сайту видовища, покликаного перетворити Київ на танцювальну столицю Україну.

10 Ціна газу – 416 дол.

Схвалення державного бюджету на 2011 рік з жорсткою ціною газу в 416 дол. за 1,000 кубометрів ми вважаємо теж символічною подією.

Влада, яка віддала Росії на 25 років Севастопіль, у газових переговорах з Росією щодо перегляду контрактів хворобливо намагається зберегти частину суверенітету.

Голова Верховної Ради Володимир Литвин сказав, що це матиме неґативні наслідки для населення. Особливо за умови, коли 100 сімей тримають 60 відс. національного багатства України.

АМЕРИКА І СВІТ

М. Ромні переміг в Айові з перевагою у вісім голосів

ДЕ-МОЙН, Айова. — Міт Ромні здобув перемогу у першому внутрішньому голосуванні Республіканської партії 3 січня у штаті Айова, де обирають суперника Баракові Обамі на президентських виборах у листопаді. Згідно з вислідами, М. Ромні та Ріка Санторума, його найближчого суперника, розділили лише вісім голосів. Обоє отримали по 25 відс. голосів виборців у штаті Айова. Рон Пол став третім (22 відс.), далі йдуть Нют Ґінґрич (13 відс.), Рік Пері (10 відс.), Мішель Бахман (5 відс.) та Джон Гантсмен (1 відс.). Р. Пері вже дав зрозуміти, що передумує участь у республіканській кампанії з вибору кандидата у президенти. Так званий „кокус" в Айові став першим голосуванням, де виборці отримали право голосу щодо кандидата від республіканців. Від Демократичної партії кандидує нинішній Президент Б. Обама. Внутрішнє голосування в Айові дало початок сезонові „праймеріс" та „кокусів" у 50 штатах, Вашінґтоні (округа Колюмбія) та інших територіях, кульмінацією якого стане Національний з'їзд Республіканської партії в серпні, де й оголосять кандидата від партії, який стане суперником Б. Обами на президентських виборах у листопаді. У короткій промові колишній губернатор штату Масачусетс М. Ромні зосередив увагу на критиці Б. Обами, не оголошуючи перемоги та не критикуючи інших суперників з партії. „Прірва між його обіцянками та діями є найбільшою, яку я будь-коли бачив", – наголосив М. Ромні. Екс-сенатор Р. Санторум у своїй промові також не став говорити про перемогу, вигукнувши „Це лише початок!". Р. Пол, який посів третє місце, сказав, що тепер зосереджує всі сили на наступному голосуванні у штаті Ню-Гемшир, яке відбудеться наступного тижня. Рекордна кількість виборців (123 тис.) взяла участь у передвиборному голосуванні у штаті Айова. Тим часом на пресовій конференції 4 січня М. Бахман заявила, що припиняє свою участь у виборчій кампанії. *(Бі-Бі-Сі)*

Німеччина шукає працівників за кордоном

БЕРЛІН. — Криза міцно тримає еврозону в своїх обіймах. Рівень безробіття в окремих країнах надзвичайно високий. Це вагома підстава для молодих греків та еспанців, щоб вирушити на пошуки роботи до Німеччини. Німеччина у порівнянні з іншими країнами Европейського союзу (ЕС) має один з найменших показників безробіття. Краща, ніж у Німеччині, ситуація тільки в Люксембурзі, Голяндії та Австрії. Натомість найбільше безробітних в ЕС, за даними европейського статистичного відомства Евростат, у Греції та Еспанії. Там майже кожен другий житель, якому менше 25 років, не має роботи. Тож дедалі більше молоді з країн ЕС, які дуже сильно потерпають від кризи, нині вирушають на пошуки кращої долі до Німеччини, заявила 4 січня Моніка Варнгаґен, директор служби з питань міжнародного працевлаштування „ZAV" Федерального аґентства праці. „Нині найбільша зацікавленість спостерігається в Греції та Еспанії. Але ми також дуже активно діємо, наприклад, у Портуґалії чи в Італії". Передумовою для успішного працевлаштування, за словами М. Варнгаґен, є добре володіння німецькою мовою. Потреба в кваліфікованих інженерах, представниках інших технічних спеціяльностей, працівниках готельної сфери та ресторанного підприємництва, лікарях та медсестрах у Німеччині дедалі зростає. Протягом останніх місяців співробітники „ZAV" організовували прямі контакти німецьких підприємців з претендентами на праці з Еспанії та Греції. *(„Німецька хвиля")*

У Ню-Йорку поліція затримала до 70 протестувальників

НЮ-ЙОРК. — Майже 70 активістів руху „Захопи Волстріт" затримала 1 січня поліція у Ню-Йорку. Вони спробували повернутися до парку „Зукоті", де впродовж кількох місяців стояло наметове містечко протестувальників. Коли протестувальники почали ламати паркан навколо парку, правоохоронці силою відтіснили їх. Найбільш активних – заарештували. Рух „Захопи Волстріт" розпочався в Ню-Йорку у вересні 2011 року. За кілька тижнів протести під гаслами соціяльної та економічної рівности охопили майже всі мегаполіси Сполучених Штатів. Але після знесення наметових містечок акції почали вщухати. Щоб надати нового поштовху протестному рухові, його активісти спробували повернутися до колишнього осередку антивладних виступів. *(„5-канал")*

Затримано підозрюваного у 50 підпалах, скоєних на Новий рік

ЛОС-АНДЖЕЛЕС. — Правоохоронці 2 січня затримали людину, яку підозрюють у скоєнні 55 пожеж під час новорічних святкувань. За даними поліції, зловмисник почав підпалювати автомобілі, гаражі і будинки заможних американців в районі Голівуду з 30 грудня 2011 до 1 січня. Під час його розшуку поліція оприлюднила відео камер спостережень, де видно підозрілого чоловіка, який підкладає під автомобілі запалювальні пристрої. Також була оголошена нагорода у 60 тис. дол. тому, хто допоможе виявити палія. Попри усі зусилля та посилені патрулі, підпали продовжувалися. Останні 11 пожеж було занотовано вранці 2 січня. Поліцейські наполягають, що у них є вагомі докази, які підтверджують причетність цього чоловіка до злочинів. Особа затриманого і його мотиви не розголошуються. *(Радіо „Свобода")*

Кім Чон Уна проголошено „верховним провідником" КНДР

ПХЕНЬЯН, Північна Корея. — Кім Чон Уна 29 грудня 2011 року офіційно проголошено верховним провідником правлячої партії Корейської Народної Демократичної Республіки і головнокомандувачем збройних сил країни під час завершальної церемонії дводенного прощання з його батьком Кім Чон Ілом, який помер 17 грудня 2011 року у віці 69 років. Державне телебачення показало величезні натовпи людей і загони вояків, які зібралися на меморіяльну церемонію на площі Кім Чон Іла у Пхеньяні. Кім Чон Ун спостерігав церемонію з балькону розташованого на площі палацу. Голова президії Верховного народного зібрання республіки Кім Ен Нам заявив, що Кім Чон Ун – верховний провідник партії, збройних сил та країни, успадкував ідеологію, провідництво, характер, доброчесність, хоробрість та сміливість свого батька. *(„Голос Америки")*

Сеул закликає КНДР поліпшити відносини

СЕУЛ, Південна Корея. — Президент Південної Кореї Лі Мен Бак 1 січня закликав Корейську Народну Демократичну Республіку (КНДР) поліпшити взаємини після приходу нового провідника. Південна Корея заявила, що зміна керівництва КНДР може стати нагодою поліпшити взаємини між двома країнами, які вже понад 60 років перебувають у стані війни. За словами південнокорейського провідника, найголовніше завдання – утвердження на Корейському півострові миру і безпеки. Лі Мен Бак сказав, що поворотний момент пройдено, але Сеул, за його словами, жорстко відреаґує на будь-яку провокацію північного сусіда. Президент додав, що Південна Корея готова відновити переговори про надання КНДР продовольчої допомоги, щойно Пхеньян відмовиться від ядерної програми. Того ж дня уряд КНДР закликав громадян захищати нового провідника Кім Чон Уна „живим щитом". Північна Корея обурено відреаґувала на рішення Лі Мен Бака пов'язати надання продовольчої допомоги Пхеньянові з поступом на переговорах про ядерне роззброєння КНДР. Сеул звинувачує КНДР у тому, що в березні 2010 року північнокорейська фльота потопила військовий корабель Південної Кореї, внаслідок чого загинули 46 моряків. Через вісім місяців після того випадку Північна Корея обстріляла острів поблизу лінії морського кордону, внаслідок чого було вбито чотирьох південнокорейців. Пхеньян заперечує причетність до потоплення корабля і стверджує, що Сеул сам спровокував обстріли острова. *(Бі-Бі-Сі)*

Іран погрожує заблькувати Ормузьку протоку

ТЕГРАН, Іран. — Ормузька протока – можливо нова гаряча точка у взаєминах між Іраном і Заходом. Іран погрожує заблькувати транспорт нафти через Ормузьку протоку, якщо уряди західних країн накладуть санкції на експорт його нафтопродуктів у відповідь на іранську ядерну програму. Командувач морських сил Ірану 2 січня заявив на державному телебаченню, що протоку буде легко закрити, але що такий крок покищо непотрібний. Він сказав це наступного дня після того, як віце-президент Мохамед Реза Роґімі заявив, що коли заборонять експорт іранської нафти, „тоді через Ормузьку протоку не пройде навіть краплина нафти". Це гостре попередження надійшло в час, коли іранські морські сили продовжують 10-денні навчання в протоці, У Вашінґтоні представник Державного департаменту Марк Тонер відкинув цю погрозу. Він назвав її „ще однією спробою відвернути увагу від невиконання Іраном міжнародних зобов'язань щодо непоширення ядерної технології" *(„Голос Америки")*.

Тисячі угорців протестують проти нової конституції

БУДАПЕШТ, Угорщина. — Десятки тисяч осіб взяли участь в акціях протесту у Будапешті проти нової суперечливої конституції, яка набула чинности 1 січня. Правляча партія „Фідес" проштовхнула закон у парляменті у квітні 2011 року, після того, як на минулих виборах здобула дві третини місць. Опоненти конституції в її нинішньому вигляді заявляють, що вона загрожує демократії, оскільки ліквідує систему стримувань і противаг, створену в 1989 році після падіння комунізму. Европейський союз (ЕС) і США також звернулися до влади Угорщини з проханням відкликати закон. Суперечка тепер ставить під сумнів переговори щодо нової фінансової угоди з ЕС та Міжнародним валютним фондом, яка є життєво необхідною для заспокоєння фінансових ринків країни. Здобувши переконливу перемогу на виборах минулого року, „Фідес" обіцяла створити мільйони нових робочих місць, але економічного зростання надалі немає. З погіршенням настроїв угорців погіршуються й економічні показники країни, а з ними все менше можливостей привабити закордонних інвесторів, які б могли створити ці нові робочі місця. Кілька лівоцентристських організацій приєднались до протестів, які відбувались одночасно з урочистою церемонією з нагоди набуття чинности нової конституції. Як твердять демонстранти, уряд посилює контролю над судовою системою країни, центральним банком, релігійними структурами та засобами масової інформації. Демонстранти вигукували гасла, порівнюючи правління прем'єр-міністра Віктора Орбана до диктатури. Сама партія „Фідес" наголошує, що нова конституція покращить правовий бік щоденного життя угорців. *(Бі-Бі-Сі)*

У Білорусі відключили телеканал „Euronews"

МІНСК, Білорусь. — З 1 січня в Білорусі через фінансові суперечки припинено мовлення телеканалу „Euronews". Ретрансляцію новин телеканалу здійснювали „Мінські телевізійні інформаційні мережі" (МТІМ). Замість „Euronews" розпочалося мовлення телеканалу „НТВ + Кіно плюс". Клієнти інших постачальників послуг кабельного телебачення покищо мають можливості дивитися на европейські новини. Як повідомили в МТІМ, причиною відключення „Euronews" стали розбіжності з правовласниками цього каналу на території Білорусі стосовно вартости ретрансляції „Euronews" у кабельних мережах столиці. З нового року ціна значно зросла. На даний момент МТІМ представляє загальнодоступний пакет, що складається з шести каналів, і розширений пакет – до 45 каналів. МТІМ веде переговори про відновлення мовлення. *(УНІАН)*

ЮРІЙ ЛУЦЕНКО: ЛИСТИ З-ЗА ҐРАТ

4. „Коли стає зовсім темно – можна побачити зорі“

16, 23 і 30 грудня 2011 року у „Свободі“ було вміщено листи з в'язниці від одного з провідників опозиції Юрія Луценка. Нижче вміщено четвертий його лист.

Відразу після останніх президентських виборів я сказав, що Україну відкинуто назад у 1999 рік, рік всевладдя Леоніда Кучми і торжества олігархів, рік розгрому опозиції і тотальної цензури. На жаль, я не помилився. Для українського суспільства і для кожної вільної людини знову наступили часи виживання і надії на удачу: задушать – не задушать. Знову на горі панує принцип зграї: все в нашій владі, якщо у владі – всі наші. Знову в одному найголовнішому кабінеті країни вирішують, кого посадити, кому дати підприємство, кого зробити депутатом, а кому – відрізати голову.

Тоді в тому кабінеті йшлося про голову Георгія Ґонґадзе.

…Я знав Гію як живу людину. Він був одним з невеликого числа блискучих журналістів, які рубали правду-матку в організованій мною газеті „Грані“... Пізніше Гія придумав свій проєкт інтернет-газети „Українська правда», яка почала з передруку „Граней“ і швидко набирала гостроти і авторитету вже своїми матеріялами.

У темряві авторитаризму цей сектор правди не міг не стати темою розмов у тому всевладному кабінеті. Тож всі наші прізвища звучать на записах Миколи Мельниченка. Високі фіґуранти розмов вирішили дати урок тим, хто смів мати сміливість. У результаті інтриґ наближених до трону роля жертви випала Г. Ґонґадзе.

За день до смерти, 15 вересня, я бачився з ним у редакційній кімнаті, де було, як завжди, накурено і гамірно. Атмосферу тих „планірок“ гарно передає звіт прослушки Служби безпеки: „Зібрані нецензурно висловлюються про владу і проголошують антипрезидентські тости“. Гія приніс останню статтю, позичив 10 долярів і не дочекався червоного вина, за яким побіг мій помічник. Він завжди поспішав. „Наступного разу“, - сказав Георгій. Наступного разу в нас уже не було…

Завдяки тоді мужньому і непідкупному Олександрові Морозові, завдяки активності друзів-журналістів, завдяки наметам безкомпромісних ідеалістів „України без Кучми“, завдяки першим після проголошення Незалежности багатотисячним мітинґам і об'єднанню різнокольорової опозиції через декілька місяців Георгій Ґонґадзе став символом.

Один з найвідоміших святих теж носить ім'я Георгія. Прикметно, що леґенди про нього не збігаються ні в часі, ні в місці його подвигів. Але чудо життя і смерти Георгія-Змієборця визнають і католики, і православні, і мусульмани.

Відродження вільної України – чудо нашого Георгія Ґонґадзе. Його ім'я стало всесвітньовідомим символом боротьби для опозиції і випробуванням для влади. Я дуже шкодую, що не зміг переконати Віктора Ющенка перейменувати вулицю Банкову на вулицю Ґонґадзе. Не тільки заради пам'яті, але й для перестороги. Думаю, багато каламутних і неправедних указів і універсалів було б важче підписати за такою адресою.

У моєму робочому кабінеті в Міністерстві внутрішніх справ стояли декілька фотографій з „минулого життя“. Серед них – фото встановлення пам'ятника убитому Георгієві, який з усіх боків тримають багато-багато рук. Я щасливий тим, що зумів добитися приходу з повинною працівників міліції, які скоїли це вбивство. Просто з мого кабінету їх забрали слідчі. Не моя вина, що клопотання і навіть вимоги допитати замовників впиралися у зневажливу посмішку тодішніх керівників Генеральної прокуратури. Вони, кров од крови недобитої В. Ющенком системи, вміли чекати свого реваншу.

Чергову річницю того злочину я зустрічаю логічно для поверненої у вчорашню темряву країни – в тюрмі.

Леонід Кучма і Володимир Литвин – на волі, в президії Верховної Ради до 20-річчя Незалежности України. Справа Олексія Пукача дбайливо закрита від гласности і навіть інформація учасників процесу про викривальні покази генерала-убивці не стала ні шоком для країни, ні моральною гибеллю цих політичних діячів. „Совість зазвичай мучить не тих, хто винен“, - писав мудрий Еріх-Марія Ремарк. Широко розреклямована на початку року справа проти Л. Кучми повільно йде до закриття. Все зроблено для того, щоб його врятувати. Крайніми призначено трьох міліціонерів, одного генерала і застреленого міністра. Я не беруся замінити суд, але хочу нагадати міліцейський вислів: „У кожного ешелону злочинів є свій паровоз“.

Таким паровозом, який привів до смерти Г. Ґонґадзе, є президент Л. Кучма. Саме він створив у країні систему, при якій офіцери МВС покірно виконали вказівку вбити людину. І що важливо – всі в МВС знали про це. Знали і мовчали, бо це було природнім для створеної Л. Кучмою атмосфери в міліції, у владі, в країні в цілому.

Хто думає, що я суб'єктивний – перечитайте записку покійного Юрія Кравченка, на якого зараз підло хочуть повісити всю вину. Ця записка – вирок. Якщо не для цього, то для вищого суду: „Я стал жертвою політичних інтриґ президента Кучми і його оточення“.

Пишу це не для помсти Л. Кучмі. Його по-людськи шкода. Але думаю, що ми повинні нагадати про цей вже давній злочин, щоб зупинити кам'яніння нелюдської авторитарної системи. Тепер уже системи Віктора Януковича.

Пишу про це і тому, що маю на це право. Я багато чого не встиг чи не зміг зробити в МВС, але про підкидання вибухівки та зброї опозиційним діячам в міліції в 2005-2009 роках не могло бути й мови! У тій міліції рішення перекрити центр столиці для акції опозиції до Дня Незалежности було нереальним! У тій міліції наказ про викрадення і вбивство журналіста (та й будь-кого) був абсолютно неможливим!

Сьогодні все це знову повернулося. Розгул злочинности нікого в МВС не турбує. Головне знову одне – вгодити Папі. Тільки тепер його звуть Лідер. На захист його інтересів, на виконання його наказів, на забезпечення його спокою спрямовані всі зусилля 300-тисячної системи. І такий стан „міліції без голови“ знову робить можливим будь-який наказ. Тож не дивно, що відновлення небезпеки тоталітаризму знову об'єднує і виводить на вулиці інакомислячих.

Для чого я і такі, як я, знову напрошуємося на проблеми? Чи вартує продовжувати боротьбу, якщо апатія і байдужість заліпила очі й рот нації? Якщо все, проти чого ми боролися, – торжествує? Якщо вчорашні друзі вивернулися шерстю наверх? Я часто чую ці запитання.

Моя дружина плакала через політику один раз – у 2001 році, коли розгромили наметове містечко „України без Кучми“, а телевізор демонстрував стотисячний мітинґ підневільно зігнаних під дощем на харківську Площу Свободи людей з однотипними гаслами „Кучма – наш Президент!“. Тисячі придушених владою українців тримали ці гасла. Іра тоді плакала від зневіри. Я їй пообіцяв, що це ненадовго.

У листопаді 2004 року мене відіслали спостерігачем на Кіровоградщину. Виборчий округ був вотчиною Віктора Лозинського, тоді – довіреної особи кандидата в Президенти В. Януковича. Було все – і спроби перевірки міліцією правильності заповнених бюлетенів, і підпал дільниць, і викрадення протоколів. Боротьба була жорстокою, інколи сходилися в рукопашну. Останнє протистояння відчувалося під ранок у сільській школі, де влада зривала кворум комісії, всіляко залякуючи вчительок, котрі до неї входили. Їм лишилося „зламати“ лише одну. Ніколи не забуду, як вона вийшла з кабінету начальства, постояла, витерла сльозу і сказала: „Хай мене покладуть в могилу в найкращий в світі чорнозем, але я підпишу цей протокол. Буде по правді“.

Ця історія – моя відповідь на запитання про сенс політичної діяльности. Ми часто нарікаємо, що нам бракує героїв. Але в час, коли стає зовсім темно – можна побачити зорі.

Перший президент демократичної Чехії професор Томаш Масарик казав: „Ми вимірюємо життя надто односторонньо, за його довжиною, а не за величиною. Більше думаємо, як продовжити життя, ніж про те, як його по-справжньому наповнити“.

Георгій Ґонґадзе навчив нас не боятися. Я вірю, що кожна крапля вичавленого з себе страху і безнадії наповнить чашу недопитого ним вина.

Я певен, що коротке життя Георгія – повноцінне. У наших силах зробити його повнішим своїми наступними вчинками.

Уточнення

Оксана Кузишин, автор спомину „В Україні відійшла у вічність св. п. Ірена Стецура“, вміщеного 23 грудня 2011 року, повідомила, що у підписі під світлиною вона помилково замість Надії Кулинич вказала Тасю Турянську.

Усупереч українофобам „Просвіті“ в Одесі надане приміщення

ОДЕСА. – Минуло майже два місяці відтоді, як обласна рада під приводом заборгованости з орендної плати, а фактично з політичних мотивів, позбавила обласну організацію Товариства „Просвіта“ приміщення. Це обурило громадськість міста і викликало хвилю протестних акцій.

Під тиском української спільноти обласна рада 9 листопада, аби уникнути загострення міжнаціональної напруги напередодні чергової виборчої кампанії, пішла на поступки „Просвіті“ і прийняла рішення про надання просвітянам приміщення у Палаці студентів. Орендну плату встановлено 1 грн. на рік.

Станіслав Змієвський

Привезли Вогонь Миру до міста

ЧЕРКАСИ. – На початку грудня шість учнів Першої міської гімназії привезли з Кракова Вифлеємський Вогонь Миру, який роздали своїм одноліткам у гімназії, Медичному коледжі, Інституті банківської справи, міській лікарні ч. 3, школах чч. 3, 2, 28, звідки вогонь з Вифлеєму поширився в місті.

Сергій Саєнко,
директор гімназії

Вифлеємський Вогонь Миру приймає директор Медичного коледжу в Черкасах Інна Губенко.

На порозі Нового року

Закінчилися святкові дні, і люди почали думати-гадати, що чекає на них у 2012 році. А важливих подій очікується багато. У США вже розпочалася кампанія виборів Президента, напруга якої зростатиме до дня голосування 6 листопада. У травні в Чикаґо відбудеться зустріч представників країн-членів НАТО, які вирішуватимуть, в основному, проблему розвитку протиракетної оборони в Европі (США хотіли б бачити Україну в ситемі ПРО, але Росія чинитиме опір).

У вересні США передадуть Росії головування в Азійсько-Тихоокеанському економічному співробітництві, яке об'єднує 21 державу. 1 січня вже почало діяти об'єднання Росії, Білорусі та Казахстану в Єдиному економічному просторі, до участи в якому намовляють Україну.

В Україні провідними подіями будуть вибори Верховної Ради, чемпіонат Европи з футболу, відзначення 100-ліття Пласту.

Зрозуміло, що українців усього світу цікавить і непокоїть питання, яким буде дальший шлях Української держави. З цього приводу вже висловилися аналітики Українського незалежного центру політичних досліджень, Аґентства моделювання ситуацій, Школи політичної аналітики Києво-Могилянської академії, Центру політичних досліджень і конфліктології, ряду інших дослідницьких осередків.

На диво, їхні передбачення щодо України збігаються. Жовтневі вибори Верховної Ради визначать, хто може стати президентом у 2015 році. Якщо опозиція не об'єднається, а Партія Реґіонів збереже свою монолітність, то на президентських виборах переможе Віктор Янукович.

У 2012 році зростуть протести проти дій влади, оскільки уряд продовжить поповнення державного бюджету за рахунок населення, котре вже тепер обурене зубожінням, а земельна реформа позбавить село останньої опори – угідь. При цьому очікується нижчий врожай, що призведе до зростання цін на продовольство. Росія не поступиться в ціні на газ, який став для неї провідним ресурсом бюджету, а це теж ускладнить життя українців. Можливо, Миколу Азарова змінить інша особа, але це не врятує ситуацію.

Україна, вважають експерти, не має власної зовнішньої політики, а лише реаґує на обставини, які створюють Росія, США і Европейський союз, зацікавлені у впливі на цю державу. Росія змушуватиме Україну до вступу у Митний і Евроазійський союзи і перепинятиме їй шлях до Европи.

Експерти роблять одностайний висновок, що влада України не має інтелектуальних, етичних і організаційних ресурсів для виходу з сучасної кризи, а тому 2012 рік стане роком дальшого всебічного деґрадування української політичної системи.

Оптимістичний настрій зберіг лише Президент України В. Янукович, який у новорічному зверненні до українського народу 31 грудня 2011 року заявив: „Рік, що минає, без перебільшення, був визначальним для нашої держави. Ми будували мости і дороги, школи і лікарні, стадіони і аеропорти. Ми збирали рекордні врожаї. Ми відкривали Україну для світу. Україна започаткувала новий рівень відносин з Европейським союзом. Українці довели, що наша країна сильна єдністю народу. І ми надалі будемо берегти і укріплювати цю єдність. Ми продовжимо модернізацію нашої країни, продовжимо будувати сучасну, економічно розвинену, демократичну державу".

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич
Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by
the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800 **E-mail:** svoboda@svoboda-news.com
Fax (973) 644-9510 **Website**: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:
Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: $65.00 на рік, $40.00 на півроку.
Для членів УНСоюзу – $55.00 на рік, $35.00 на півроку.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda".
Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"		
Адміністратор	Володимир Гончарик	☎ (973) 292-9800 x 3041 **E-mail**: admin@svoboda-news.com
Керівник відділу оголошень	Марійка Осціславська	☎ (973) 292-9800 x 3040 **Fax** (973) 644-9510 **E-mail** adukr@optonline.net
Передплата	Марійка Пенджола	☎ (973) 292-9800 x 3042 **E-mail** subscription@svoboda-news.com

НА ТЕМИ ДНЯ

СКУ висловив глибоку стурбованість рішенням Апеляційного суду

30 грудня 2011 року до „Свободи" надійшла заява Світового Конґресу Українців, яку вміщено нижче.

Світовий Конґрес Українців висловлює глибоку стурбованість рішенням Апеляційного суду міста Києва, повний текст якого Колеґія суддів Апеляційного суду виголосила 29 грудня 2011 року. Згідно з цим рішенням, вирок Печерського районного суду щодо попереднього прем'єр-міністра України Юлії Тимошенко залишається без змін.

СКУ вбачає тісний зв'язок між таким рішенням та низкою послідовних дій владних структур України в цій справі, серед яких насамперед – невиправданий арешт провідника опозиції Ю. Тимошенко, судовий процес, який не відповідав міжнародним стандартам справедливости, прозорости та незалежности, а також засудження за політичні рішення на основі застарілого законодавства радянського типу.

СКУ поділяє висловлені з цього приводу заяви провідних держав світу та високих міжнародних інституцій, в яких наголошується на політичній мотивованості рішення Апеляційного суду, висловлюється занепокоєння станом демократії і верховенства права в Україні, а також стверджується думка про віддалення України від европейських цінностей.

„Світовий Конґрес Українців закликає владні структури України дотримуватись основних европейських демократичних цінностей та припинити політичне переслідування провідника опозиції Юлії Тимошенко," – заявив президент СКУ Євген Чолій.

Юлію Тимошенко...

(Закінчення зі стор. 1)

реження. Про це після відвідання Ю. Тимошенко в колонії повідомив її захисник Сергій Власенко. Над ліжком ув'язненої встановлена відеокамера і 24 години на добу вона перебуває під спостереженням. В камері не вимикається електричне світло, спрямоване прямо на ліжко.

Стан здоров'я Ю. Тимошенко не покращився. Ніякої медичної допомоги вона не отримує. Все це стане підставою для заяви до Европейської комісії з протидії тортурам.

Захист оскаржить також етапування Ю. Тимошенко з приводу незаконних дій співробітників Державної пенітенціярної служби щодо невиконання постанови Шевченківського районного суду, за якою Ю. Тимошенко має перебувати у слідчому ізоляторі.

Народний Рух України теж висловив незгоду з рішеннями влади щодо етапування Ю. Тимошенко до колонії та скасування Дня Свободи. „Нездатну самостійно пересуватися жінку везуть до місця ув'язнення в кращих сталінських традиціях", – йдеться в заяві НРУ.

3 січня Шевченківський районний суд Києва притягнув до адміністративної відповідальности двох громадян, які в ніч з 31 грудня на 1 січня, коли на Майдані Незалежности тривало святкування Нового року, висвітлили на будівлі консерваторії та на Стелі незалежности лазерний напис „Юлі – волю".

3 січня провідник партії „УДАР" Віталій Кличко заявив, що етапування Ю. Тимошенко в колонію перед Новим роком – це чергова спроба влади принизити опозиційного політика.

„Метушливість і мстивість, з якою влада намагається розправитися з провідником однієї з опозиційних партій, у мене, як у будь-якої нормальної людини, викликає почуття огиди", – заявив В. Кличко.

Ю. Тимошенко зустріла Новий рік у товаристві співкамерниці. Водночас ув'язненій не дозволили дивитися на новорічний концерт, оскільки їй заборонено спілкуватися з іншими ув'язненими.

3 січня доньці Ю. Тимошенко – Євгенії Тимошенко керівництво Качанівської виправної колонії не дозволило зустрітися з мамою. Вона плянує залишитися у Харкові або у родичів у Дніпропетровську, аби бути ближче до мами.

4 січня 30 активістів партії „Батьківщина", які зібралися перед входом до колонії, встановили два намети, у яких збиратимуть звернення і листи від прихильників Ю. Тимошенко, а також роздаватимуть харків'янам аґітаційні матеріали. *(Бі-Бі-Сі, „Українська правда", УНІАН)*

Качанівська жіноча виправно-виховна колонія ч. 54 у Харкові.
Фото: „Українська правда"

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Як вилікувати Юлію Тимошенко?

„Юлія Тимошенко перебуває в камері площею 22 квадратних метри, де є кондиціонер, душ, гаряча вода, туалет, плазмовий телевізор, ортопедичні матраси на ліжках, меблі європейського рівня, холодильник", – заявив Ренат Кузьмін, перший заступник Генерального прокурора України.

Ця заява високого посадовця каже американському лікареві загальної медицини, вже не згадуючи про спеціялістів з ортопедії та інших дотичних спеціяльностей, що лікування Ю. Тимошенко перебуває у загрозливому стані.

Біль хребта, якому ці лікарі приписують походження від грижі міжхребцевого диску, не лікується ортопедичними ліжками, телевізорами та обмеженням життєвого простору. Тут потрібні рух, ходіння, плавання, вправи східньої медицини, гімнастика, а особливо – бадьоре оточення, орієнтальна музика, ароматерапія тощо. Можливе також хірургічне втручання як остаточний засіб лікування, коли ніщо інше не допомагає. Сидіння чи лежання навіть з телевізором і ортопедичним ліжком до нічого доброго не приведе і, навпаки, погіршить захворювання і загальний стан такого пацієнта.

Наступними ускладненнями стануть депресія, хронічний біль, наркопотреба, високе тиснення крови з усіма наслідками – такими, як удар мозку і серця. Цукриця також не за горами, якщо буде занедбано дієту і фізкультуру.

Я пишу це з власного досвіду: 40 років тому я сам так захворів, і досвідчені лікарі звеліли мені лежати, що я і зробив, коли мало не вмирав від болю. Однак, мій приятель, лікар-ортопед д-р Томас Гал з Чикаґо зробив мені ламінектомію – хірургічний забіг, який мені значно допоміг, хоч і не вилікував зовсім. Я врятувався фізкультурою, плаванням, йоґою і фізіотерапією.

Треба сказати, що Америка з її автомобільним рухом, сидінням при комп'ютерах і телевізорах та іншими побутовими нерухомостями стає „батьківщиною" хребтового болю, і порятунок від цього болю не полягає у плазмових телевізорах, ортопедичних ліжках і життєвому просторі в 22 квадратних метри.

Треба переглянути стиль лікування Ю. Тимошенко. Якщо делеґація американських лікарів знайде методи нестосовними або протипоказними, то треба привезти її до США, де ми вже якось без кліматизаторів і плазмових телевізорів поставимо її на ноги.

Д-р Василь Рождественський,
Вудгевен, Мишиґен

На давній світлині – вояки УПА

Щиро дякую за газету „Свобода", яку я радо читаю від 1951 року. Відтоді і досі я є членом Українського Народного Союзу. Посилаю світлину, на якій зображено вояків Української Повстанської Армії на відпочинку в 1947 році в лемківському селі Баниці біля гори Чертіш. Будь ласка, подайте світлину до газети. Можливо родичі або друзі впізнають на ній когось.

Андрій Феш,
Веніс, Фльорида

Добрий приклад трьох провідників

Предстоятелі трьох Церков звернулися до українців („Свобода" від 9 грудня 2011 року), чим виявили велику зрілість українського духовенства. Кажуть, що в Україні, коли два українці зійдуться, то буде суперечка, а де три українці зійдуться, то буде війна. Те, що сталося у Києві 1 грудня 2011 року, коли три християнські патріярхи почали думати про добро Української держави і разом звернулися до свого народу з закликом про єдність, заслуговує великого схвалення.

Нарешті українці переконалися, що духовенство ставить державну справу понад всякими чварами і незгодами. Тільки у єдності полягає сила Української держави. Єдність – це ключ до щастя для усіх.

Якщо ми хочемо, щоб світ поважав Україну, то повинні перш за все поважати самі себе і поступатися особистим для добра народу і держави. До цього кличе приклад трьох патріярхів.

Юрій Кравчук,
Вільмінґтон, Делавер

Історія дасть свою оцінку

У „Свободі" 9 грудня 2011 року було повідомлено, що колишній ідеолог Комуністичної партії України і колишній Президент України Леонід Кравчук дозволив собі зневажливо назвати народом вибраного Президента Віктора Ющенка. Він заявив, що В. Ющенко – „такий Президент, як я курка". Я думаю, що на таке означення не міг здобутися українець про українця, тим більше колишнього Президента. Я уважаю, що В. Ющенкові, як Президентові України, свою оцінку дасть історія, як також Л. Кравчукові. Про Президента В. Ющенка схвально висловилися мільйони виборців України і тих, які вийшли в його обороні на Майдан у 2004 році. Їх не сміє ображати Л. Кравчук. На Майдані Л. Кравчука не було. Якби справді В. Ющенко був такий „нікудишній Президент", як його хоче нам показати Л. Кравчук, тоді б Інститут політики сенатора Роберта Дола не нагородив би В. Ющенка, „чиє служіння державі надихає інших, людини, яка є великою культурною і революційною постаттю".

„В. Ющенко і Помаранчева революція запалили вогонь для народу України, і його перемога була орієнтиром для всіх посткомуністичних країн східньої Европи", – сказав під час вручення нагороди директор Інституту Бил Лейсі. Дві різні оцінки. Коментарі зайві.

Президент В. Ющенко не віддав оборонної зброї найбезпечнішому сусідові України – Москві, як це зробив Л. Кравчук. Л. Кравчук починає історію від себе, мовляв, він – перший Президент.

Як мені відомо, Україна у XX ст. мала вже своїх перших президентів (чи рівних функції президента) – Михайла Грушевського, Євгена Петрушевича, Павла Скоропадського, Симона Петлюру, о. Августина Волошина, які не чекали на те, щоб „першим" президентом України став Л. Кравчук. Щойно після них були Л. Кравчук, Леонід Кучма, В. Ющенко і Віктор Янукович.

Богдан Качор,
Ню-Йорк

Закликаю музейників до співпраці

Я прочитав в „Свободі" за 18 листопада 2011 року статтю Юрія Добчанського „Конференція з питань музеїв та архівів відбулася в Кліվленді" і дозволю собі не погодитися з першою половиною тези автора стосовно того, що зараз українська культура в Україні і за її межами живе і процвітає.

Що живе, то ще можна згодитися, а що процвітає, то – ні. Суджу перш за все за музеями, бо працюю в цій сфері. Навіть обласні музеї не можуть собі дозволити зробити ремонт, поміняти вітрини, організувати більш-менш достойний захід.

Від усіх віє радянщиною – у більшості з них ще тоді було зроблено оформлення музейних кімнат. Вже не говорячи про мізерні платні співробітників, при яких вижити неможливо, не говорячи про творчий ріст і розвиток. Немає й мови про електроніку.

Хотів би висловити декілька своїх пропозицій і зауважень на адресу музейників Америки. Ви відірвані від своєї батьківщини, живете своїм життям, пасивно спостерігаючи за подіями в Україні.

Я розумію, що це – ваш вибір, але все таки хочу запропонувати взяти під опіку кілька провінційних музеїв в Україні на Тернопільщині, де економічна ситуація найгірша в країні, запросити на майбутню конференцію когось з цих музеїв з метою навчання і набуття досвіду, приїхати до нас, щоб подивитися, зрозуміти і допомогти. Закликаю до такої співпраці, співпереживання, дієвої роботи, небайдужости.

Володимир Чайка,
співробітник Національного
заповідника „Замки Тернопілля"
Збараж, Тернопільська область

Закінчилася передплата „Свободи"

Закінчилася передплата „Свободи" для Дніпропетровської обласної бібліотеки ім. Михайла Светлова і Черкаського обласного дитячого притулку „Теплий дім", які їм дарували благодійники.

Редакція має надію, що читачі-добродії цю передплату продовжать. Адреси: Тамара Шаравара, вул. Комсомольська, 60. обласна бібліотека ім. М. Светлова, Дніпропетровськ, 49000 Ukraine, і „Теплий дім", вул. Чайковського, 40, Черкаси, 18028 Ukraine.

Редакція

Шановні дописувачі!

Порівняно невеликий обсяг тижневика і значне число пропонованих редакції матеріялів змушує звернутися до Вас з проханням надсилати до публікації тексти листів обсягом не більше, ніж 500 слів, тобто три-чотири сторінки машинопису, через два інтервали. Редакція залишає за собою право скорочувати довгі тексти і виправляти їх згідно з чинним правописом. Просимо утримуватися від відступів від обраної теми для опису сторонніх щодо неї питань.

Фотографії просимо надсилати лише в додатку до листа, даючи їм назви, які зазначені в тексті. Назва фотографії і підпис до неї – це різні речі. Не позначайте світлини загальновживаними числами чи словами, тому що комп'ютер не зможе їх відрізнити. Разом з прізвищем обов'язково подавайте повне ім'я осіб, про яких іде мова в тексті допису чи статті.

В електронних листах просимо вказувати поштову адресу і телефон автора.

Редакція

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Колядники в Головній канцелярії Українського Народного Союзу

ПАРСИПАНІ, Ню-Джерзі. – В Головній канцелярії Українського Народного Союзу 27 грудня 2011 року побували учні і вчителі Школи у Випані Українського Музичного Інституту. Колядували Діяна і Олесь Ярошаки, Софія Коваль, Юліяна і Адріяна Олесницькі, Уляна Лещук, на скрипці грав Андрій Гавриш, на бандурі – Калина Лещук. З дітьми були директор школи Лілія Кушнір, Іван Лещук і Мирослава Ярошак.

Гостям було вручено грошовий даток УНСоюзу на потреби школи.

Гості з Школи у Випані, Ню-Джерзі, Українського Музичного Інституту в Головній канцелярії Українського Народного Союзу.

Фото: Левко Хмельковський

27 грудня в Головній канцелярії Українського Народного Союзу колядували також учні „Рідної школи", члени осередку ім. Лесі Українки Спілки Української Молоді Америки з Джерзі-Ситі, Ню-Джерзі, з виховницею Оленою Гальковип і вчителькою Люциною Дем'янець. Їм теж було зроблено грошовий дарунок на потреби школи і осередку.

Колядники з Джерзі-Ситі, Ню-Джерзі, в Головній канцелярії Українського Народного Союзу. Зліва: Давид і Джесіка Дем'янці, Аня Блажейовська, вчителька Люцина Дем'янець, Андрій Дем'янець і Олена Галькович.

Фото: Матвій Дубас

Відбулися організаційні збори відділів УНСоюзу Північного Ню-Джерзі

ПАРСИПАНІ, Ню-Джерзі. — 2 грудня 2011 року Окружний комітет УНСоюзу Північного Ню-Джерзі провів у приміщенні Головної канцелярії УНСоюзу свої осінні організаційні збори.

Присутніми на зборах були представники відділів УНС Північного Ню-Джерзі, як і працівники Головної канцелярії УНС, що є активними як секретарі відділів УНСоюзу Північної округи, та троє головних урядовців УНСоюзу – Головний секретар Христина Козак, перший заступник президента Михайло Козюпа та другий заступник президента Евген Осціславський.

Збори відкрив голова Окружного комітету Північного Ню-Джерзі Стефан Вельгаш.

Спеціяльним гостем-доповідачем був Джуліо Падовані, спеціяліст з забезпечень, що є викладачем в Інституті забезпечень Ферлі Дікінсон Університету в Медісон, Ню-Джерзі.

Дж. Падовані говорив про різницю між акційним капіталом і пенсійними грамотами, підкреслюючи, що пенсійні грамоти є більш безпечним вкладанням капіталу, де ніхто ніколи не втратив грошей. Він також поділився різними порадами, як збільшити зацікавлення та продаж забезпечень і пенсійних грамот.

Х. Козак привітала присутнього на зборах Юрія Симчика, нового аґента УНСоюзу з правом продавання забезпечень, який недавно став працівником Головної канцелярії УНСоюзу. Вона також підкреслила, що Ніна Більчук і Марія Дрич, працівниці Головної канцелярії УНСоюзу, нещодавно також здали іспити, щоб стати аґентами-продавцями продуктів УНСоюзу.

Х. Козак подала до відома про зростаючу кількість нових правил у різних стейтах, де УНСоюз продає свої забезпечення, й повідомила про найновіший продукт УНСоюзу – семирічну та дев'ятирічну пенсійні грамоти.

Під час зборів завважено, що Округа Північного Ню-Джерзі заслужила на відзначення за придбання найбільше нових членів від 2006 до 2009 років. Покищо у 2011 році Округа здобула 32 нові члени, які забезпечились на суму 1.9 млн. дол.

Активний організатор Округи Північного Ню-Джерзі Евген Осціславський дістав відзначення за придбання нових членів в 2000–2010 роках. Оксану Станько і Стефка Воха, працівників з Головної канцелярії УНСоюзу, названо як двох найкращих продавців пенсійних грамот.

Рома Гадзевич

Учасники зборів Окружного комітету Північного Ню-Джерзі з головним доповідачем Джуліом Падовані, сидить в центрі, побіч нього зліва Михайло Козюпа, перший заступник президента УНСоюзу, і Евген Осціславський, другий заступник президента УНСоюзу.

Український Народний Союз

щиро вітає

ВІКТОРІЮ АНЮ ШУЛЬ

нового члена 327-го Відділу УНС

донцю Ані Г. і Андрійка Х. Шуль з Мериленду.

Вікторія Аня Шуль була записана в члени УНС
її бабусею д-р Катею П. Шуль і
дідусем д-ром Андрієм В. Шулем, Радним УНС.

Український Народний Союз
і громада –
друзі на життя

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Конференція присвячена участі українців Канади в Другій світовій війні

ВІНІПЕҐ, Манітоба. – 11-12 листопада 2011 року відбулася конференція „Стати канадцем: українські канадці і Друга світова війна", організована спільно Центром українсько-канадських студій ім. Кулів при Канадському Інституті Українських Студій (КІУС), Центром українських канадських студій Манітобського університету та Осередком української культури й освіти у Вініпезі. Фінансова допомога також надійшла з Меморіяльного фонду ім. Василя Топольницького та Відділу германських і слов'янських студій Манітобського університету. На конференції доповіді представили 10 науковців з Канади.

Конференцію відкрив Ярс Балан (Центр ім. Кулів) словами з вірша 1903 року піонера-активіста Михайла Ґовди, який твердив, що українські іміґранти стануть повноправними канадцями лише тоді, коли будуть готові віддати свої життя за нову країну.

Першу секцію відкрив Орест Закидальський, який розповів про інтерв'ю з українсько-канадськими службовцями, тексти яких нині зберігаються в Торонто. Цей архів має 37 записів і дозволяє зрозуміти мотивацію і досвід тих людей, які вступили до Канадських збройних сил.

Д-р Сергій Ціпко оглянув, що писали про українських канадців під час війни в місцевій пресі, головну увагу якої притягували товариство „Український робітничо-фармерський дім" та Комітет українців Канади.

Майор добровільної дружини канадських військ Борис Ґенґало провів церемонію з відео-презентацією про участь канадської армії у конфліктах і миротворчих діях з часу Першої світової війни. Були прочитані спогади ветерана з Вініпеґу Йосипа Малини, промовлено спеціяльну молитву, яку склав для українсько-канадських вояків о. Семен Савчук, який служив капеляном при канадській армії.

У другій секції д-р Мирослав Шкандрій звернувся до подій у Карпатській Україні 1938-1939 років. Він відзначив, які великі надії покладали українці Канади на те, що ця крихітна територія може стати ядром майбутньої української держави.

Я. Балан розповів про еволюцію образу Радянського Союзу в 1930-их роках – від „червоного страхополоха" до дружніх „обіймів російського ведмедя". На основі матеріялів канадської преси він показав, як Йосиф Сталін та його більшовицький режим поступово перетворилися з загрози західнім демократіям у союзників в Другій світовій війні.

В третій секції Сюзан Голик-Гунчук у доповіді „Три брати на службі" представила свою сімейну історію. Петро Мельницький розповів про українців з Альберти, нагороджених за відмінну службу в Королівських повітряних силах Канади, зосередившись на Раселові Беноковi, народженому в Едмонтоні як Славко Багнюк, визначному військовому летунові.

В останній секції першого дня Андрій Макух розповів про те, як підписання пакту Молотова-Рібентропа змусило українсько-канадських прокомуністичних лівих раптово відмовитися від політики Об'єднаного фронту проти фашизму, яку вони підтримували із середини 1930-их років, що поставило радянських прихильників у надзвичайно незручне й небезпечне становище.

Джоді Перун проаналізував стосунки між українсько-канадськими націоналістами й комуністами у Вініпезі в 1939-1945 роках.

Увечорі відбувся перегляд фільму „Північна зірка" (1943) про вторгнення німців у 1941 році в Україну.

На другий день конференції Роман Єренюк розповів про українську капелянську службу в канадських збройних силах під час Другої світової війни, на якій було семеро українських священиків.

Томас Приймак розповів про оповідання „Стефан" Ґабріелі Руа – любовну історію уродженки Манітоби та українського канадця з Альберти Стефана Давидовича.

Підсумувала конференцію Софія Качор, яка відзначила велике зацікавлення темою.

КІУС

Петро Мельницький з Міністерства культури і громадських послуг Альберти доповів про українців, які служили в Королівських повітряних силах Канади.

Д-р Джоді Перун з Королівського військового коледжу розповідає про стосунки українських націоналістів і комуністів у Вініпезі у період війни.

Д-р Роман Єренюк з Центру українських канадських студій Манітобського університету спілкується з українцем, який служить в добровільній дружині канадських військ.

Вечір християнської пісні і музики відбувся в Сіетлі

СІЄТЛ, Вашінґтон. – Вечір сучасної християнської пісні і музики відбувся 27 грудня 2011 року в залі „Auburn Performing Arts Center" і доповнив розмаїття Різдвяних дійств. Організував вечір керівник української музичної студії „Білі крила" Віталій Лук'янов у співпраці з музикантом і сценаристом Стівом Колінзом.

До участи в ньому були запрошені відомі християнські професійні і аматорські мистці з США, Росії та Узбекистану – гурти „Білі крила", „Єлей", „Вітчизна", „Every day", сольні виконавці Олександер Кулай, Людмила Вознярська, Анна Ільїн, С. Колінз, багато інших. Чудові мелодії та ритми в поєднанні із сценічними ефектами створили піднесений настрій.

Володимир Мигович

На вечорі християнської пісні і музики виступають Павло Кулик і Микола Пастухов.

Неперевершений акордеоніст Ілля Потапович.

На сцені – гурт „Єлей" (керівник Алекс Ільїн).

Фото: Володимир Мигович

Парафія св. Апостола Андрія Первозваного відзначила своє 60-ліття

ЛОС-АНДЖЕЛЕС. – З святковим настроєм парафіяни громади св. Апостола Андрія Первозваного Української Православної Церкви в США зустріли 11 грудня 2011 року Владику Даниїла, яки взяв участь у відзначенні 60-ліття парафії. Завітали на свято також протопресвітер Олексій Лімонченко з парафії св. Архистратига Михаїла, протопресвітер Юрій Гнатко з Пенсильванії, диякон д-р Микола Денисенко та іподиякони Василь Довган з семінарії св. Софії у Савт-Бавнд-Бруку, Ню-Джерзі, Гері Гебет з парафії св. Покрови в Сан-Дієґо, Андрій Панченко з парафії св. Володимира і Давид де Ісус з парафії св. Апостола Андрія в Лос-Анджелесі.

Владику зустрічали настоятель о. Василь Штелень, голова парафіяльної управи д-р Павло Міцевич та сестриці парафії Люда Толмачова, Валя Бабченко і Марія Слободинська з білими трояндами.

Зустріч Владики Даниїла в парафії св. Апостола Андрія Первозваного.

Парафіяльний хор (диригент Ґригорій Галик) співав Літургію.

Парафіяльна управа принесла присягу на вірність громаді св. Апостола Андрія Первозваного. Владика Даниїл проводив присягу нових членів управи.

Присутні у храмі зфотографувалися на згадку про святкову подію. Кожен присутній у храмі одержав іконку з рук Єпископа Даниїла.

Після Літургії відбувся святковий обід. П. Міцевич представив всіх, хто був за головним столом, а також згадав засновників парафії, з яких на святі були Василина Швейко та Йосип Барнич. Настоятель о. В. Штелень подав короткий нарис про заснування парафії та її перші роки життя, подякував добрим сусідам – українцям-католикам Парафії Різдва Божої Матері та громаді парафії св. Володимира за плідну співпрацю.

Марія Штелень привітала Владику у складеній поезії.

Голова Українського культурного осередку Павло Білецький привітав всіх з святом і побажав бути витривалими у випробовуваннях. Промовляли о. О. Лімонченко, о. Ю. Гнатко, о. Василь Савчур, о. Мирон Микита.

Наприкінці хор заспівав „Боже Великий…", а Владика Даниїл провів молитву.

Консисторія УПЦ в США

Парафіяни громади св. Апостола Андрія Первозваного у Лос-Анджелесі з Єпископом Даниїлом.

Український хор брав участь у щорічному Різдвяному концерті

КЛІВЛЕНД. – 11 грудня 2011 року Організація духовенства всіх православних парафій Клівленду провела свій 19-ий Різдвяний концерт у Сербській православній церкві св. Сави, в Пармі, Огайо.

У концерті брало участь 10 хорів, які представляли Українську, Грецьку, Сербську, Російську, Румунську, Антіохійську та Американську Православні Церкви.

Українську Православну Церкву представляв хор собору св. Володимира під дириґуванням Маркіяна Комічака.

Хор співав традиційні українські колядки. Понад 30 хористів брали участь у цьому концерті.

Собор св. Володимира має два хори – англійський та український, що співають дві Літургії кожної неділі.

Мері-Ен Склярик

Виступає хор собору св. Володимира.

Come Join Us for the Traditional New Year Celebration
Ukrainian American Cultural Center of New Jersey
60 North Jefferson Road, Whippany, NJ 07981

"MALANKA 2012"

To Benefit the St. John Church BUILDING FUND Campaign

Saturday
January 14, 2012
7 PM – 1 AM

ADVANCE TICKET PURCHASE REQUIRED FOR DINNER

COCKTAIL HOUR 7 – 8 PM
Followed by
DINNER and ZABAVA

$60 Per Person
$20 (13-17)
$10 (8-12)

MUSIC BY
"UDECH"

For Tickets and Information Contact
Oksana Pylypiw (201) 213-4321

UKRAINIAN FEDERAL CREDIT UNION **УКРАЇНСЬКА** ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА

www.rufcu.org 877-968-7828

"We wish you a
MERRY CHRISTMAS
and HAPPY NEW YEAR!

Вітаємо Вас з

РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
та НОВИМ РОКОМ!"

Rochester, NY • Albany, NY • Sacramento, CA
Syracuse, NY • Boston, MA • Portland, OR

Юліана Бедрус

Ляриса Марія Ворик

Катруся Ірена Дудун

Богданна Галина Шерстило

Товариство Українських Інженерів Америки
Відділ Дітройт
Запрошує Вас на
47-ий ЗИМОВИЙ БАЛЬ З ПРЕЗЕНТАЦІЄЮ ДЕБЮТАНТОК
Субота, 11 лютого 2012 р.
Український Культурний Центр, Воррен, Мічіган
Оркестра: «Світанок» (Ню Йорк)

6:30 веч. – Коктейлі 7:30 веч. – Презентація дебютанток, бенкет 9:30 веч. - Забава

Резервації і Інформації: Ксеня Козак тел: 734.717.0695 або ksenia@peoplepc.com

Анна Ростислава Смаль

Катя Марія Юрків

Діяна Рожа Шака

Стефця Марта Король

Александра Шульті

Ліля Сачовська

Рейчел Джой Павлузька

Христина Галина Ониськів

Неоніла Марія Коссак

Спонзори цього оголошення:

Ukrainian Selfreliance Michigan Federal Credit Union
586-765-3000
www.usmfcu.org

Ukrainian Future Credit Union
586-757-1980
www.ukrfutcu.org

Ukrainian Engineers' Society of America www.uesa.org

Відбувся бенкет на честь 60-ліття Осередку СУМА

ДЖЕРЗІ-СИТІ, Ню-Джерзі. – 12 листопада 2011 року в Українському народному дом управа Осередку ім. Лесі Українки Спілки Української Молоді Америки (СУМА) організувала бенкет, присвячений 60-річчю осередку, створеного 11 жовтня 1951 року.

Ініціяторами створення Осередку були Осип Яцусь, Григорій Бура, Петро Вох, Тимко Шабатура, Володимир Ґулькевич, Оля Ґавур, Марійка Єдзен, Микола Кондрин, Роман Филип, Михайло Франків та багато інших.

Відкрила бенкет виховниця Осередку, голова Крайової виховної ради, член Світової виховної ради Марія Поліщук, яка запросила членів осередку до святкового апелю.

Потім відбулася концертна програма, в якій прозвучали пісні та вірші, які виконали сумівці, а також театралізована сценка „Леся Українка” у виконанні старшого юнацтва та „На Могилі – Тарас Шевченко” у виконанні молодшого юнацтва.

З привітанням від Крайової управи СУМА виступив Юрій Симчик. З діяльністю осередку присутніх ознайомила голова осередку Оксана Бартків.

Володимир Ковбаснюк вручає Оксані Бартків чек на 2,000 дол.

Промовляли голова Крайової управи Організації Оборони Чотирьох Свобід України Степан Качурак, заступник голови відділу Товариства „Самопоміч” в Джерзі-Ситі Ілля Шевчук, який вручив управі чек на 200 дол. Від Українсько-Американської Федеральної Кредитової Кооперативи „Самопоміч” голова відділу в Нюарку Володимир Ковбаснюк передав чек на 2,000 дол.

З привітанням звернувся голова Народного дому Ігор Колінець. М. Поліщук представила почесних гостей бенкету. З спогадами виступила Рузя Науменко.

Головний виховник Олена Гальккович поіменно згадала довголітніх членів осередку та тих, хто активно допомагав молоді, і вручила їм почесні грамоти.

Подяку присутнім, підготовчому комітетові, жертводавцям висловив заступник голови Осередку Зенон Галькович.

Молитву промовив парох церкви свв. Петра і Павла о. Василь Путера. Закінчився бенкет співом гимну України. Після бенкету відбулася забава під гру оркестри „Грім”.

Управа Осередку СУМА

Учасники свята на честь 60-річчя Осередку Спілки Української Молоді Америки в Джерзі-Ситі, Ню-Джерзі.

Відбулося храмове свято

Учасники свята вітають Івана Медяника з його 100-річчям.

НОРТ-ПОРТ, Фльорида. – Українська громада 11 грудня 2011 року відзначила храмове свято св. Андрія в Українському релігійному і культурному осередку св. Андрія. Імпрезу відкрив голова осередку Віктор Лісничий і попросив о. Івана Фатенка та о. д-ра Северина Ковалишина благословити трапезу.

Віра Боднарук відкрила програму. Галина Король розповіла леґенду про те, як св. Андрій побував на Дніпрі і провістив заснування золотоверхого Києва.

Гурт „Соловейки осередку“ (Галина Король, Марія Бойдуй, Зоя Филипович, Марія Ковальська, Марія Нікітин та В. Боднарук) виконав дві пісні на слова Ганни Черінь, супровід на акордеоні – Володимира Шпічки.

Присутні відзначили день народження добродійки Наді Фатенко та 100-річчя члена Осередку Івана Медяника. Їм були вручені квіти, а І. Медяник отримав привітання від Президента США Барака Обами.

Віра Боднарук

В Пармі відбулася матуральна забава

ПАРМА, Огайо. – 26 листопада 2011 року в Астродомі собору св. Йосафата, в святково прикрашеній залі, зібралися випускники школи, вчителі, батьки і гості. Розпочалася урочиста церемонія матуральної забави з спільної молитви і благословення пароха церкви Покрови Пресвятої Богородиці о. Михайла Дроздовського.

Відтак ведучі імпрези, колишні випускскники школи Ярина Скабик і Марко Дячун представили дев'ятьох випускників, які були присутні на забаві. Під урочисту мелодію маршу і овації присутніх Любомир Ванца, Тарас Воронюк, Андрій Дрозд, Марта Коцубаєва, Ірина Нагірнич, Яна Нетреба, Віра Павліш, Наталія Фаріян, Олександер Шемечко та їхні ескорти увійшли до залі.

З вітальними промовами до них звернулися голова управи товариства „Рідна школа" д-р Христина Клек, директор школи д-р Юрій Яськів, голова іспитової комісії інспектор Петро Твардовський, голова Батьківського комітету 11-ої кляси Роман Дрозд.

Промовці тепло привітали випускників з цією урочистою подією.

Випускники „Рідної школи" на вечорі в Пармі, Огайо. Фото: Василь Романчук

Випускники 2011 року теж щиро дякували дирекції школи, усім вчителям і наставникам за батьківську опіку і турботу.

У вихорі вальсу, який грала оркестра „Ключ" з Торонто, закружляли пари випускників та ескортів. Потім був танець з батьками. Ще довго в залі звучали музика і пісні.

До проведення матуральної забави долучились спонзори, зокрема кредитівки „Самопоміч" та „Основа".

Василь Романчук, Петро Скала

Українській школі в Пасейку виповнилося 60 років

ПАСЕЙК, Ню-Джерзі. – В 1951 році українська громада в Пасейку створила суботню школу, якій в 2011 році виповнилось 60 років. Протягом цих років українська школа була центром підготування українських кадрів для громади. Завдяки школі в Пасейку і Кліфтоні існують українські організації, лунає українська мова.

Повертаючись в минуле школи, особливу повагу і шану слід віддати її першому директорові Никифорові Гірнякові. Він народився в 1885 році на Теребовлянщині, закінчив Віденський університет, захистив докторську дисертацію, довгі роки працював в школах і гімназіях України. У Кліфтоні він сім років вчив дітей української мови, літератури, історії і географії, був вимогливим і справедливим вчителем і директором.

Перші заняття відбувалися в підвальному приміщенні церкви, потім – на балконі парафіяльної школи. Спочатку в школі було лише 22 учні. Першим і єдиним вчителем був Н. Гірняк. Потім, в 1952 році, вчителькою молодших кляс стала Стефанія Квасовська. Коли в 1958 році Н. Гірняк за станом здоров'я залишив посаду директора, його місце зайняла С. Квасовська і на цій посаді перебувала 42 роки.

Серед перших учителів школи був колишній голова Ради міністрів Директорії Української Народної Республіки Борис Мартос (він викладав історію України), Ірина Дибко-Филипчак (українська мова і література). Майже 17 років працював вчителем історії та географії Володимир Бакалець. Майже 30 років був вчителем історії та географії України Юрій Яцикевич.

За роки існування школи в ній працювали 119 вчителів. Серед тих, хто працював понад 10 років (таких було понад 20 осіб) – Христина Грещак, Ярослава Божемська, Теодора Герасимович.

Після відходу С. Квасовської з посади директора, її місце зайняла Іванка Ільницька, яка в Україні закінчила університет і працювала заступником директора школи. Коли в 2001 році вона була змушена переїхати до Канади, директором школи був призначений Володимир Кривоніс, член-кореспондент Української Вільної Академії Наук. В 2011 році за станом здоров'я він був змушений залишити посаду і на це місце призначено вчительку Таню Федак.

В останні 10 років повністю змінився склад вчителів. Сьогодні в школі працюють вчителі Люба Шкірпан, Валентина Кривоніс, в передшкіллі любов'ю малят і батьків користується вихователька Наталя Блаватська, яка працює в школі вже дев'ять років. Важливу і відповідальну ділянку роботи очолює вчитель співів Оксана Стефак.

Про добрі справи школи українці знають далеко від Пасейку. Випускники Володимир Біляковський, Володимир Гунько, Олекса Касанова, Ліна Павловська, Оксана Палю, Наталя і Надійка Чучвари та багато інших можуть вільно вчитись в університетах України.

Сьогодні в школі добре вчаться Владислава Вовк, сестри Войнаровські – Катерина і Христина, Марійка Івахів, брати Міклоші – Віктор і Михайло та їхня сестра Наталя, Софійка Рівна, сестри Сороки – Софія і Марійка та інші.

Усе ж школа ще не використала всіх навчально-виховних можливостей. Серед батьків дітей є вчителі, які працювали в школах України, мають педагогічну освіту. Приватно вони вчать дітей, але до школи працювати не приходять. При школі можна створити гуртки і вчити дітей за зацікавленнями.

Сьогодні в ній вчиться понад 140 дітей. Випускниками школи вже стали діти колишніх учнів Кості Ваньо, Мусі Джейкенс, Михайла Целюха, Дари Темницької, Ю. Яцикевича та інші. Сьогодні в школі вчаться діти колишніх випускників Юрія Оліярника, Дарки Падко, Богдана Мочули та інших.

До школи привела своїх дітей, усиновлених українців Володаря і Марійку, їхня мама М. Блаженко, яка сама закінчила українську школу. Розуміння необхідності навчання в українській школі виявила американська сім'я Сусанни і Франка Ревеко-Ґрін, які усиновили українських дітей Наталю і Василька.

Значну допомогу в організації і проведенні випускних іспитів надавала Шкільна рада, її педагогічні дорадники. Головами екзаменаційних комісій в різні роки були д-р Кость Кісілевський, д-р Роман Дражньовський, Ліна Данчук, С. Квасовська, д-р Юрій Гаєцький.

Під час Помаранчевої революції випускники школи Оксана Палюх та Михайло Целюх були спостерігачами на виборах в Україні, Сільвія Білобронь, яка стала лікарем, відвідувала Україну з гуманітарною допомогою.

Українська громада належно оцінює роботу Рідної школи, Кредитівка „Самопоміч", управа Народного дому щорічно надають допомогу школі.

З перших днів існування школи важливу ролю в її діяльності мав батьківський комітет. Першими його головами були Василь Мочула і Павло Кобзар. Батьки теж намагаються підтримати школу. Сім'я Лесі та Юрія Голубів щорічно дарувала школі 500 дол., Анна Лапічак, виконуючи заповіт свого чоловіка, передала школі 1,000 дол. Громада пишається тим, що має таку школу.

Володимир Кривоніс

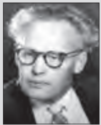

Вісті Фундації імені Івана Багряного

Січень 2012 року, ч. 137

В світлу пам'ять Яра Славутича (1918-2011)

В Канаді 4 липня 2011 року після тяжкої тривалої хвороби відійшов у вічність на 94-му році життя Яр Славутич – письменник, учений-філолог, публіцист, громадський діяч та член Фундації ім. Івана Багряного з самих початків її існування.

Григорій Жученко (псевдо Яр Славутич) народився 11 січня 1918 року на хуторі (давньому запорізькому зимівнику) на північній Херсонщині. Батько походив з козацької шляхти, а мати – проста селянка. На виховання майбутнього поета мав великий вплив його дід, що возив свого онука до Дніпра, щоб показати пороги. Тоді на острові Хортиці молоденький „січовик" урочисто склав присягу, проказану дідом. Там же, стоячи на скелі, продеклямував „Б'ють пороги" Тараса Шевченка.

Навчався в початковій школі села Благодатного, потім у Ново-Шевченковому і в Гурівській семирічці. В 1932 році комуністи заарештували батька, а матір з малими дітьми вигнали з хати, прадавній хутір зрівняли з землею, пограбувавши зерно й худобу. Забрали навіть різьблені сволоки з запорозьких куренів на дрова до комсомольського клюбу.

По дорозі на заслання юнак вискочив з потягу і повернувся в Україну, жив під спрощеним прізвищем і вчився у вечірній школі в Запоріжжі, а удень навчав неписьменних робітників.

В 1936 році він вступив до педагогічного інституту, який закінчив 1940 року з дипломом викладача української мови та літератури.

Під час Другої світової війни був забраний до армії й у ворожому оточенні разом з свідомими офіцерами та вояками Червоної армії організував „Чернігівську Січ", яка пізніше влилася в ряди Української Повстанської Армії (УПА).

Опинившись на чужині, в Німеччині, навчався в Українському Вільному Університеті в Авґзбурзі та Мюнхені, та одночасно провадив літературну діяльність, видавав 1946 року журнал „Заграва", був редакційним секретарем „Арки" та Мистецького Українського Руху. Тоді й появилися збірки його поезій „Співає колос", „Гомін віків", „Правдоносці" та „Спрага".

Після приїзду до США відновив студії в Пенсильванському університеті і 1954 року здобув диплом маґістра, а 1955 року – докторський диплом за англомовну монографію про творчість Михайла Ореста.

У 1955-1960 роках навчав вояків української мови в американській школі мов у Каліфорнії, а від 1960 року став професором в Альбертському університеті в Канаді, де викладав українську мову й літературу.

В Едмонтоні Яр Славутич заклав видавництво „Славута". Разом з книжками інших авторів там з'явилися збірки його поезій – „Оаза", „Маєстат" і ювілейна книга „Трофеї", а також п'ять підручників української мови, зокрема відомий „Conversational Ukrainian".

З літературознавства Яр Славутич видав книги „Модерна українська поезія", „Розстріляна муза", „Іван Франко і Росія", „Велич Шевченка", „Шевченкова поетика" та інші. Він брав участь у багатьох наукових конференціях Европи, Канади й США, помістив багато статтей англійською мовою про українську мову та літературу в англомовній пресі.

Протягом років 1990-1993 років Яр Славутич був п'ять разів в Україні. В 1993 році на запрошення Київського університету прочитав новий курс про українську літературу діяспори.

Яр Славутич брав участь у конґресі Міжнародної асоціяції україністів, у фестивалі поезії „Золотий гомін", у двох шевченківських святкуваннях, у відзначенні 500-річчя українського козацтва в Запоріжжі, відвідав 50 міст і 60 сіл України, виступав на літературному вечорі в палаці „Україна" в Києві та в Львівському оперному театрі. Також читав лекції в шістьох університетах та п'ятьох педагогічних інститутах України.

Поетичні твори Яра Славутича перекладено англійською, німецькою, еспанською та французькою мовами. Він є автором маршу юнацтва Об'єднання Демократичної Української Молоді (ОДУМ) „Наші будні – розгорнена книга" та близько 10 інших поезій, покладених на музику Григорієм Китастим, Миколою Фоменком та іншими композиторами.

За роки незалежности України майже всю творчість Яра Славутича зібрано й видано у п'яти томах 1998 року в Україні.

Марш юнацтва

Слова **Яра Славутича,**
музика **Григорія Китастого**

Наші будні – розгорнена книга,
Наші свята – спортовий майдан.
Перед нами звитягою диха
Рідний прапор, як небо і лан.

Приспів:

Вчись, юначе! В заграву боїв
Нас покличе велика мета.
Визволяти батьків із неволі –
Одумівська присяга свята.
Нами снять придніпрові долини,
Нами мріють верхів'я Карпат.
Кличе, кличе синів Україна,
І лютує, слабіючи, кат.

Приспів:

Дух Богдана й Тарасова слава
Нам по вінця наповнять серця,
І постане соборна держава
З перемог молодого борця.

Приспів.

Щиро дякуємо за підтримку Фундації!

Від часу появи попереднього числа сторінки Фундації ім. Івана Багряного прислали пожертви такі особи та організації: 20,000 дол. – **Іван Яресько** на поширення будинку для Школи українознавства, сходин та проб Об'єднання Української Демократичної Молоді (ОДУМ) та інших потреб в Чикаґо; 700 дол. – **Управа Українського Конґресового Комітету, відділ в штаті Ілиной** – на видання книги Фіделя Сухоноса „І я знову в Америці"; 550 дол. – **Ада Кулик** (з них 250 дол. для журналу „Березіль" в Харкові, а решта – на потреби Фундації); 500 дол. – **Леонід Мостович** для журналу „Березіль"; 400 дол. – **Іван Заковоротний** (з них 300 дол. для „Березоля" та 100 дол. – для „Бористену); по 200 дол. – **Володимир Петришин** – на видання книги Івана Дзюби, **Євген Макар** – на видання книги „З душі та серця" та **Пенсіон ім. Івана Франка в Канаді** – в пам'ять Євгенії Пастернак на прес-фонд журналу „Бористен; 120 дол. – **Григорій Білоус** (з них 50 дол. – на книгу „З душі та серця", а решта – на інші потреби Фундації; по 100 дол. – Святослав Котляр – на прес-фонд „Літературної України" та **Всеволод Крайден** – на пресфонд „Березоля"; по 50 дол. – **Люба Шевченко** – для дитячого центру в Миргороді та **Леся Ткач** з Австралії – на журнал „Березіль"; 30 дол. – **Ніна Квашинська** та 25 дол. – **Марія Андрусяк** для сиріт Дніпропетровська.

Управа Фундації щиро дякує всім жертводавцям й прохає й далі підтримувати Фундацію своїми пожертвами, щоб вона могла допомагати пресовим органам, видавництвам, студентам, сиротам, бібліотекам та іншим установам України, які роблять старання, щоб Україна якнайшвидше стала демократичною, незалежною і процвітаючою державою!

Демократія й вождівство

Демократія й вождівство – речі несумісні. Адже вождівство, чи то більшовицьке, чи фашистське, чи будь-яке інше передбачає диктатуру над більшістю. Диктатура ж взагалі завжди вироджувалася й вироджується у тоталітарний деспотичний режим.

Всяка тоталітарна деспотична система, чи то типу сталінського, чи типу гітлерівсько-мусолінівського, чи ще якогось іншого – це мільйони жертв, як винищила селян комуністична диктатура навмисно створеним голодом в селах України, в 1932-1933 роках.

Тоталітарна система – це мільйони людей у газових камерах, це мільйони розстріляних, засланих в Сибір, це руйнування здобутків культури, масове здичавіння й запровадження духовного рабства.

Коли хтось каже, що він демократ, і разом з тим обстоює будь-яку систему вождівства, то насправді він ніякий не демократ. Для демократичної системи вождівство й диктатура непотрібні. Адже демократія – це воля більшости. А більшість не має чого боятися меншости, якщо меншість тримається в межах загальних і для всіх рівних законів, якщо вона не робить таємних змов і не хапається за зброю, щоб силою підкорити собі більшість.

Демократія завжди толерує меншість, визнає за нею право на опозицію, вона не затикає їй рота. І там, де немає опозиції, де меншість позбавлена права голосу, там немає справжньої демократії, а є лише ошуканство.

Демократія – це свобода критики і право народу обирати, а при потребі й зміняти уряд. Демократія – це забезпечення людині свободи та розвитку її духових сил. Вона, демократія, не пригнічує сумління одиниці, а дає їй змогу вільно думати, вільно творити й вільно висловлювати та обстоювати свої думки й переконання. „Свобода без демократії, – казав чеський патріот Ян Масарик, – неможлива. Так само неможлива й демократія без свободи".

Демократія – це забезпечення можливости громадської боротьби з усяким соціяльним злом, можливости суспільного розвитку та руху наперед, можливости дальшого поліпшення, дальшого шукання кращих форм людського життя. Вождівство – це знані тепер усім людям державні системи, що їх творцями були Йосиф Сталін, Адольф Гітлер, Беніто Мусоліні та інші їхні наслідувачі.

Щоправда, немає ще абсолютної ідеальної демократичної системи в світі, але є, хоч і тяжкий, проте безупинний рух до світлої мети, до якої споконвіку тягнеться людство, і його, цей рух, забезпечує лише демократична система державного устрою.

Що ж ми мусимо бажати Україні й українському народові? Ми мусимо бажати йому запровадження не будь-якої звироднілої системи державного устрою, різноманітні зразки яких безпосередньо вже душили й зараз душать Україну, а демократичної, народоправної системи устрою за найкращими світовими зразками.

Ми мусимо бажати своїй Батьківщині – Україні незалежности, соборности, народоправної держави та такого політичного та соціяльного устрою, який забезпечив би їй вільний розвиток, процвітання й добробут найширших мас українського народу!

Олексій Коновал

Дописи і листи до Фундації ім. Івана Багряного, членські внески і пожертви просимо посилати на адресу: Bahriany Foundation, 811 S. Roosevelt Ave., Arlington Heights, IL 60005 USA. Сторінку редагує Олексій Коновал.

Тема концерту – автобіографічні музичні твори

НЮ-ЙОРК. – 3 грудня 2011 року в Українському Інституті Америки відбувся концерт під титулом „Автопортрет-автобіографія в мистецтві і музиці". Що це означає? В першу чергу, приходить на думку прізвище композитора. Наприклад, Bach – на ці ноти Йоган Себастьян Бах написав „Прелюд" і „Фугу". Другий приклад – це подія в житті композитора, яка спонукує його висловити зміст звуковими картинами.

„Мистецтво фуґи" Й. Баха – це збірка прелюдій і фуґ на одну тему або її перетворення. Цей ґіґантичний твір не закінчений через смерть композитора. Написана частина у виконанні триває 99 хвилин. Артисти грали версію для струнного квартету, що дає певний взір, як можна розробити одну тему від зародку до щораз більших складностей. Виконавці – скрипалі Филип Зецер та Соломія Івахів, альтист Марк Голові та челіст Майкл Гас взірцево продемонстрували проґрес збагачення і технічного ускладнення композиції.

„Восьмий квартет" Дмитра Шостаковича – це автобіорафічний твір на його ініціяли D-Es-C-H, і цитата з п'яти більш ранніх творів, і одночасно його „заповіт", написаний 12-14 липня 1960 року в Дрездені, де композитор думав покінчити з життям.

У листі до свого приятеля Гаврила Ґлікмана Д. Шостакович заявив: „Це мій заповіт: коли я помру, здається, нікому не прийде на думку написати квартет в мою пам'ять. Я вирішив це зробити сам. Хтось може зазначити на титульній сторінці „Присвячений авторові цього квартету". Для приховання свого наміру Д. Шостакович написав посвяту: „Жертвам війни і фашизму". Він був жертвою комуністичного фашизму, і тому посвята була слушна. В кампанії проти „формалізму" 1948 року Д. Шостаковича позбавили посади педагога.

В квартеті першу скрипку грала С. Івахів, яка ще молодою виїхала з „комуністичного раю" і, напевно, має посмак совєтської злидоти, тому виконала свою партію з вакханалією дисонантних звуків та гнітючих сарказмів, як і жорстоко брутальних акордів. З неменшим завзяттям грали всі інструменталісти.

У другому відділі прозвучав шедевр останнього періоду Йоганеса Брамса – „Клярнетовий квінтет оп. 115". Музика – вид мистецтва, в якому ідейно-емоційний зміст передається за допомогою звукових художніх образів.

В „Клярнетовому квінтеті" сконцентровані всі характерні особливості брамсівського стилю, також подана драматична концепція композитора.

В квінтеті Ф. Зецер провадив квартет у плавному темпі і створив стилістичну картину, у якій клярнетистка Вікторія Лупері вивела інтерпретацію своєї партії, граючи з імпресивною вишуканістю та заокругленим фразуванням. Чистота звуку та співучий тон допомогли їй виконати підвищені мелодії та вплести їх у ідеальний діялог зі струнною групою.

Богдан Марків

Нове джерело українських видань

МОНРЕАЛЬ. – Нова інтернет-книгарня „Світ книг" базується у Львові, керується з Монреалю, а належить фірмі „Євшан". Вона призначена для потреб української діяспори, яка далеко за межами України спрагла рідного слова.

Тут кожний охочий знайде все, що його цікавить, адже понад 2,000 видань зручно розташовані за категоріями і підкатегоріями, які відповідають будь-якому смакові та вікові і полегшують пошук потрібної літератури.

Книги на сайті зображено відразу в трьох виглядах – фотографій обкладинки, розвороту та змісту, що створює відчуття реального перегляду книжки.

Унікальним є також й те, що на сайті існує система перекладу сімома европейськими мовами, а ціни товару подаються в різних валютах. Крім книжок, кожний відвідувач також може переглянути видання своїх улюблених видавництв.

Замовлення книжок просте й зручне, а оплата проходить через надійну канадську фінансову систему. Доставлення придбаного в будь-який куточок світу триває не довше як два тижні.

Книгарня „Світ книг" постійно співпрацює з найбільшою книжковою гуртівнею в західній Україні – „Книжкові джерела". Відвідати віртуальну крамницю можна за адресою: www.svitknyh.com.

Докладнішу інформацію можна отримати телефоном: (800) 265-9858.

Оксана Сеньків

Пісні Степана Ґіґи – для всієї України

МЛИНІВ, Рівненська область. – Пісню, яку в народі називають „Яворинною", Народний артист України Степан Гіґа виконав зі сцени вже понад 10 тис. разів, і щоразу заля слухала мелодію стоячи.

„Яворина", присвячена світлій пам'яті Назарія Яремчука, сприймається як національний реквієм.

При звучанні іншої пісні – „Друзі мої" публіка по-справжньому здружується, кладучи один одному руки на плечі. А „Дорога до храму" народжує не лише сльози в очах, але й змушує замислитися над сутністю життя.

У цьому спогна переконалися мешканці і гості селища Млинова, до яких з концертом завітав С. Гіґа.

30 років тому він створив групу „Бескид" на Закарпатті, яка пропаґувала місцеві народні пісні. Працював, співав, робив свою справу.

Після 1991 року зайнявся самостійною композиторською та виконавською діяльністю. Його творчий шлях обрали дочка Квітослава – Заслужена артистка України, і син Степан, який також пов'язав свою долю з естрадою.

„Яворина" написана на слова поета Степана Галябарди і присвячена пам'яті Н. Яремчука. Спочатку пісня називалася „У райськім саду".

Пісня виникла після зустрічі з С. Галябардою на фестивалі „На хвилях Світязю", який показав текст, котрий припав до серця композиторові.

Щомісяця С. Гіґа дає по два концерти на курортах Моршина, Трускавця, недавно концертував у Львівській опері. У залях – жодного вільного місця. Має „Золотий диск", який дається за 1 млн. проданих платівок, який він в незалежній Україні отримав першим серед співаків. Тепер має вже дві таких відзнаки.

Найкращий відпочинок – зустріч із внуком Даніелем. Йому невдовзі виповниться чотири роки. Співає краще від мами й дідуся.

У грудні 2011 року в Києві С. Гіґа отримав першу музичну премію. Його пісні – для всієї України, для тих, хто в пісні вбачає життя.

Євген Цимбалюк

На сцені ініціятори та організатори концерту (зліва): генеральний директор підприємства „Агро-Експрес-Сервіс" Сергій Костючко, фінансовий директор підприємства Алла Костючко, Народний артист України Степан Гіґа, заступник генерального директора Василь Муха.

Століття у графіці Степана Шевчука

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська область. – 7 жовтня 2011 року в краєзнавчому музеї відкрито виставку графіки Степана Шевчука „Мелодія століть. Архітектурні пам'ятки Кам'янця-Подільського і Чорткова".

Про творчість С. Шевчука і мистецькі надбання краю говорили на відкритті виставки директор краєзнавчого музею Надія Голод, старший науковий співробітник Микола Проців, мистецтвознавець Наталія Собкович, директор обласного краєзнавчого музею Степан Костюк та інші.

Є люди, котрі роблять світ красивішим, залишаючи спомин часу на полотні. У їх числі – і майстер графіки С. Шевчук.

Тетяна Будар

Степан Шевчук (другий зліва) з відвідувачами виставки.
Фото: Тетяна Будар

Українці співали казахською мовою

Голова асоціяції „Українці в Казахстані" Михайло Парипса і вокальний гурт „Чорнобривці".
Фото: Ольга Алейникова

ПАВЛОДАР, Казахстан. – У концертній залі Будинку дружби „Достик" відбувся шостий фестиваль патріотичної пісні колективів молодіжних центрів, що діють при 19 обласних етнокультурних об'єднаннях. Участь у ньому брали по одному творчому колективу від кожного об'єднання.

У різних номінаціях були відзначені вокальні колективи польського, грецького , татаро-башкирського, корейського, кабардино-балкарського, чечено-інґушського, німецького етнокультурних об'єднань.

Вокальна група „Чорнобривці" з молодіжного об'єднання Товариства української культури ім. Тараса Шевченка домінувала у всіх номінаціях фестивалю.

Учасниці цього творчого колективу сестри Юлія й Аня Клочани, Марія Маслий, Настя Буженко, Настя Зайцева і Аня Єшмекова виконали пісню композитора Кайрата Баєкенова на слова Кайрата Жунісова „Туґан жер" казахською мовою.

Цей вокальний колектив був визнаний володарем ґран-прі фестивалю, одержав диплом переможця і у подарунок – кольоровий принтер для свого об'єднання. До фестивалю колектив готувала вчителька українського відділення Павлодарської школи національного відродження, солістка вокальної групи „Чорнобривці" Ю. Клочан.

Михайло Голованчук

Ділимося сумною вісткою що в середу, 7 грудня 2011 р. у Гарисвил, Миш. відійшла у вічність на 89-му році життя

св. п.

Люба К. Мірутенко

нар. 5 лютого 1922 р. в Росії,донька покійних Григорія і Наталії Михайлових, мама пок. Луси.

У травні 1945 р. в Німеччині, Люба вийшла заміж за Василя Мірутенка. Подружжя проживало у Франції протягом 9-ти років. У 1956 р. переїхали до Чикаґо, а згодом до Роунд Лейк, Ілл. Люба працювала у Appleton Electric Company у Чикаґо до відходу на пенсію в 1987 р. Пізніше переїхали до Гарисвил, Миш. Л. Мірутенко була активним членом Української православної церкви св. Андрія в Чикаґо. Любила город і варити. Була знана за свої українські страви.

Залишилися у смутку:

Муж Василь, донька Ольга (Jim) Елмер, син Василь (Natalie) Мірутенко, пятеро внуків: Рома і Таня Мірутенко, Джорджія, Стів і Юрій Александер, двоє правнуків, Микензі і Сидні Александер.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в п'ятницю, 16 грудня 2011 р. в Українській православній церкві св. Андрія в Блюмінґдейл, Ілл., а відтак на церковному цвинтарі.

Вічна Їй пам'ять!

УТОЧНЕННЯ

У „Свободі" #46 з дня 18 листопада 2011 р. в подяці від Філядельфійського Відділу Українського Музичного Інституту неправильно подано прізвище .

Повинно бути – Проф. Юрій Плевако Оранський .

Шановні читачі!

Висилаючи до „Свободи" спомини і співчуття з приводу відходу своїх близьких і друзів, не забувайте підтримувати видання тижневика пожертвами на пресовий фонд!

Редакція

Ділимося сумною вісткою з рідними приятелями і знайомими, що 25-го грудня 2011 року на 92 році життя відійшла від нас найдорожча і незабутня мама, бабця, прабабця, теща і тета

св. п.

Ольга Лукасевич (Гнатишак)

народжена 28-го жовтня 1920 року в Мостиськах, Львівська Область, Україна

Похоронні відправи відбулися 31-го грудня 2011 року в катедрі Непорочного Зачаття у Філядельфії, тлінні останки захоронено на цвинтарі св. Марії в Дженкінтавн, Пенсильвенія.

В глибокому смутку залишилися:

донька – Люба Пиріг
невістка – Марта Лукасевич
внуки – Аня Лукасевич
– Андрій Пиріг
– Стефан Лукасевич з дружиною Христею
– Адріян Пиріг
правнуки – Андрій Лукасевич,
– Матвійко Лукасевич
– Анна Лукасевич
кузини – Роман Лукасевич
– Богдан Лукасевич з родиною
– Патриція Лукасевич
– Лара Лукасевич
– Йосиф Пенцак

Ближча та дальша родина в ЗСА й Україні

Вічна Їй Пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що в суботу 17 грудня 2011р. у Брексвіл, Огайо, відійшла на вічну ватру

св. п.

МАРТА САВЧАК КРАВС

ПАРАСТАС відбувся у вівторок, 20 грудня 2011р. в Holowchak Funeral Home у Пармі, Огайо.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися у четвер, 22 грудня 2011р. в Українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя в Сиракузах, Н. Й., а відтак на кладовищі св. Івана Хрестителя в Сиракузах.

В глибокому смутку залишилися:

мама	– ОРИСЯ САВЧАК
братанка	– ОЛЕСЯ САВЧАК
хресна мама	– ДАРІЯ БИЛОВ з родиною
родина	– САВЧАКІВ в Україні
шваґрові	– ОКСАНА КРАВС з родиною
	– НЕОНІЛЯ КРАВС з родиною
двоюрідна сестра	– ОКСАНА БАРТКО з родиною.

Вічна Її пам'ять!

Ділимося сумною вісткою,
що 19 грудня 2011 р.
відійшла у вічність наша
найдорожча
ДРУЖИНА, СЕСТРА і ТЕТА

св. п.

ОЛЕНА (ЛЄНА) КАСТРО

з дому КОБИЛЯНСЬКА

ПАНАХИДА була відправлена 22 грудня 2011 р. у Hagan Chamberlain Funeral Home, Bound Brook, NJ.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в п’ятницю, 23 грудня 2011 р. в Українській православній церкві св. Андрія Первозваного в South Bound Brook, NJ. Тіло Покійної поховане на церковному цвинтарі.

В глибокому смутку залишені:

муж	– ЕФРАЇН
сестри	– ТАНЯ КУЗЬМИН
	– ОКСАНА ГУБЕНКО з мужем МИКОЛОЮ
племінники	– ІВАН КОЛІГМАН з дружиною НАДІЄЮ
	– МИХАЙЛО КОЛІГМАН з дружиною ЛІНДОЮ
	– ДМИТРО КУЗЬМИН з дружиною ТАМІ і дітьми КЛОЇ і МОНІКОЮ
	– ВІРА РОМАСКО з мужем СТЕФАНОМ і донею НАТАЛКОЮ
	– АЛЕКСАНДРА ГУБЕНКО БЕЙКЕР з мужем ДАНИЛОМ і донею КАТЕРИНОЮ
	– СОРАЯ АНДАЛІЯ з мужем РАЛФОМ і дітьми.

Вічна Її пам’ять!

У глибокому смутку повідомляємо, що
у вівторок, 1 листопада 2011 р.
відійшла у Божу вічність наша найдорожча
МАМА, БАБЦЯ, ПРАБАБЦЯ і ЦЬОЦЯ

св. п.

ГАЛЯ БІЛАС

з дому КАЧМАР

нар. 25 лютого 1921 р. у Билиці, Україна.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 5 листопада 2011 р. в церкві св. Димитрія в Торонто.

Залишені в глибокому смутку:

син	– ОЛЕСЬ з дружиною ЕЛИЗАБЕТ
дочки	– ЛІДА РОМАНІВ з мужем БОГДАНОМ
	– ЛЯЛЯ МАКДОНАЛД з мужем ВІЛЛ
	– ЛЯСЯ АНАНЗІЯТА з мужем АЛЛ
внуки	– МАКО, РЕНЯ, ТУСЯ, АНЬО, НАНА, КАТЯ, МИШЕЛ, ДЖЕНІФЕР і СТЕФАНІ з родинами.

Вічна Її пам’ять!

БРАТСТВО КОЛИШНІХ ВОЯКІВ І-ОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ДИВІЗІЇ
УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ АРМІЇ
Станиця у Філядельфії, Па

ділиться сумною вісткою з побратимами і українською громадою, що в п’ятницю, 16 грудня 2011 р. по довгій і важкій недузі, відійшов у вічність на 84-му році життя наш побратим

св. п.

ГРИГОРІЙ ПОХОДЖАЙ

нар. 31 березня 1927 р. в селі Вербів,
Бережанського р-ну, Тернопільської обл.

В 1941 р. зголосився до Дивізії „Галичина“. Через молодий вік був приділений до юнаків протиповітряної оборони. Довгі роки був членом управи Станиці у Філядельфії, як її прапороносець.

ПОХОРОННИЙ ОБРЯД відправив о. Іван Демків, парох катедри Непорочного Зачаття ПДМарії, де Покійний був жертвенним членом парафії. Опісля тіло було перевезене і поховане на цвинтарі св. Марії у Фокс Чейсі.

Дружині Ірені, кузенові Петрові Завалій в Ню-Йорку,
дочці Травді і внучці Христині в Німеччині, братові Ярославові
з родиною в Україні
управа і члени Станиці Братства І УД УНА у Філядельфії
складають вислови щирого співчуття.

Вічна Йому Пам’ять!

Управа Станиці Братства І УД УНА у Філядельфії.

Ділимося сумною вісткою, що 26 грудня 2011 р.,
після довгої недуги, відійшов у вічність

св. п.

ЮРІЙ МАСЮК

нар. 2 травня 1931 р. у Львові, Україна.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в Українській католицькій церкві св. Архистратига Михаїла в Jenkintown, PA.
Похоронений на цвинтарі св. Марії, Fox Chase, PA

В смутку залишилися:

сини	– Ігор, Олег, Роман і Нестор з родинами і мамою Христиною
сестра	– Леся з мужем Юрієм Раковським

ближча і дальша родина в Америці й Україні.

Вічна Йому Пам’ять!

Замість квітів, можна складати пожертви на:
PLAST-KPS / Фонд 100–ліття, або
на церкву св. Михаїла в Jenkintown, PA.

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Оцісклавська* • *973-292-9800 #3040* • adukr@optonline.net

ПРАЦЯ

Astoria, Queens, NY. Потрібна особа зі знанням **італійської мови** до опіки над старшою жінкою. Праця з проживанням 5 днів на тиждень. Медичне - дентистичне забезпечення. Тел. 718 932-3800.

Українка з досвідом роботи в Америці шукає працю по догляду за старшою особою. Знає розмовну англійську мову.
Тел. 347 481-7341 Аня.